

(၆) အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ = အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း အကျယ်ပြချက်

ဥဒ္ဓါမာတက စသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဖွင့်ပြချက်

အသုဘ (၁၀)ပါး

ဥဒ္ဓါမာတက အသုဘ၊ ဝိနီလက အသုဘ၊ ဝိပုဗ္ဗက အသုဘ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဓက အသုဘ၊ ဝိက္ခာယိတက အသုဘ၊ ဝိက္ခိတ္တက အသုဘ၊ ဟတဝိက္ခိတ္တက အသုဘ၊ လောဟိတက အသုဘ၊ ပုလုဝက အသုဘ၊ အဋ္ဌိက အသုဘ။

၎င်းတို့အကျယ်

(၁) လေဖြင့်မှုတ်အပ်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ သေပြီးနောက် အစဉ်အတိုင်း တက်ကြွလာကာ ဖောင်းပွ ဖူးရောင်ခြင်းဖြင့် အထက်သို့ မှုတ်အပ်၊ ဖူးဖူးရောင်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥဒ္ဓါမာတက မည်၏။

တနည်းကား စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဥဒ္ဓါမာတ သူသေ ကောင်သည် ဥဒ္ဓါမာတက မည်၏။ ဥဒ္ဓါမာတက-ဟူသော ဤအမည်သည် ထိုသို့ ဖူးဖူးရောင်ခြင်း သဘောရှိသော သူသေကောင်၏ အမည်ပေတည်း။¹

(၂) အဖြူအနီရောလျက် (ဝါ-ပကတိအဆင်းပျက်လျက်) ညိုမည်းသည့် အဆင်းရှိသော သူသေကောင်ကို ဝိနီလက-ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်း သော ဝိနီလ သူသေကောင်သည် ဝိနီလက-မည်၏။ ဝိနီလကဟူသော ဤအမည်သည် အသားများရာအရပ်တို့၌ နီသောအဆင်းရှိလျက်၊ ပြည်စုဝေးရာအရပ်တို့၌ ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊ အများအားဖြင့်မူ ညိုရာအရပ်၌ ညိုမဲ သော အဝတ်ဖြင့် လွမ်းခြုံရစ်ပတ်ထားဘိသကဲ့သို့ ညိုမဲသည့်အဆင်းရှိသော သူသေကောင်၏ အမည်ပေတည်း။

(၃) စုတ်ပြတ် ပေါက်ပဲ့ကာ ပျက်စီးရာအရပ်တို့၌ ပြည်တစ်စုံစုံ ယိုထွက်နေသော သူသေကောင်သည် ဝိပုဗ္ဗက-မည်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဝိပုဗ္ဗ သူသေကောင်သည် ဝိပုဗ္ဗက-မည်၏။ ဝိပုဗ္ဗက-ဟူသော ဤအမည်သည် ထိုသို့ ပြည်တစ်စုံစုံ ယိုထွက်ခြင်း သဘော ရှိသော သူသေကောင်၏ အမည်တည်း။

(၄) ဓားဖြင့် ၂-ပိုင်းဖြတ်ထားသော သူသေကောင်ကို ဝိစ္ဆိဒ္ဓက-ဟုခေါ်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဝိစ္ဆိဒ္ဓ-သူသေကောင်သည် ဝိစ္ဆိဒ္ဓက မည်၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓက ဟူသော ဤအမည်သည် အလယ်၌ ဖြတ်ထားသော(အလယ်၌ နှစ်ပိုင်းဖြတ်နေသော) သူသေကောင်၏ အမည်ပေတည်း။

¹ ဤတနည်းအဖွင့်ဖြင့် ဥဒ္ဓါမာတက-ပုဒ်ကို "စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဖူးဖူးယောင်နေသော သူသေကောင်" ဟူ၍၎င်း၊ "ဖူးဖူးယောင် နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ်သူသေကောင်" ဟူ၍၎င်း အနက်ပြန်ရမည်။

(၅) ထိုမှ ဤမှ အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာဖြင့် ခွေး၊မြေခွေး စသည်တို့ ခဲစားအပ်သော သူသေကောင် သည် **ဝိက္ခာယိတက** မည်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်း သော ဝိက္ခာယိတ သူသေကောင်သည် **ဝိက္ခာယိတက** မည်၏။ ဝိက္ခာယိတက-ဟူသော ဤအမည်သည် ထိုသို့ အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာဖြင့် ခဲစားထားခြင်း သဘောရှိသော သူသေကောင်၏ အမည်ပေတည်း။

(၆) အထွေထွေသော အရပ်သို့ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်သည် **ဝိက္ခိတ္တက**-မည်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဝိက္ခိတ္တသူသေကောင် သည် **ဝိက္ခိတ္တက**-မည်၏။ ဝိက္ခိတ္တက-ဟူသော ဤအမည်သည် "လက်က တခြား၊ မြေက တခြား၊ ခေါင်းက တခြား စွန့်ပစ်ထားသည်"ဟူသော ဤပုံ ဤနည်းဖြင့် ခွေး၊မြေခွေး စသည်တို့သည် အသီးအခြားပြုကာ ခဲစား ခြင်းဖြင့် အပေါင်း ကိုယ်ကောင်မှနှုတ်၍ ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ပစ်ထားသော သူသေကောင်၏ အမည်တည်း။

(၇) သတ်ထားအပ်သည့်ပြင် ရှေးပုဒ်အဖွင့်၌ ဆိုခဲ့သောနည်းဖြင့် အထွေထွေသော အရပ်သို့ စွန့်ပစ်ထား သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သူသေကောင်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် **ဟတဝိက္ခိတ္တက**-မည်၏။ ဟတဝိက္ခိတ္တက-ဟူသော ဤအမည်သည် ကျီးခြေရာသဏ္ဍန် အခြင်းအရာအားဖြင့် လက်ခြေစသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌ ဓားစသော လက်နက်ဖြင့် ခုတ်သတ်ပြီးလျှင် ဆိုခဲ့သောနည်းဖြင့် ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ပစ်ထားသော သူသေကောင်၏ အမည်ပေ တည်း။ (သတ်၍ ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ပစ်ထားသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်)

(၈) သွေးကို ပြန့်ကြဲစေလျက် ထိုမှ ဤမှ ယိုထွက်စေသော သူသေကောင်သည် **လောဟိတက**-မည်၏။ လောဟိတက-ဟူသော ဤအမည်သည် ယိုထွက်သော သွေးတို့ဖြင့် လူးလဲနေသော သူသေကောင်၏ အမည် တည်း။ (သွေးယိုထွက်နေသော သူသေကောင်)

(၉) ပိုးလောက်တို့ကို ပုဠုဝ-ဟု ခေါ်အပ်၏။ ပိုးလောက်တို့ ပြန့်ကြဲနေသော သူသေကောင်သည် **ပုဠုဝက**- မည်၏။ (တစ်ကိုယ်လုံး ပိုးလောက်တို့ ပြည့်နှက်နေသော သူသေကောင်)

(၁၀) အရိုးသည်ပင် **အဋ္ဌိက**-မည်၏။ တနည်းကား- စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အရိုးသည် **အဋ္ဌိက**-မည်၏။ အဋ္ဌိက-ဟူသော ဤအမည်သည် အရိုးစုကောင်၏၎င်း၊ တစ်ခုသော အရိုး၏၎င်း အမည်ပေတည်း။

အမည်ရပုံကို ဆက်၍ ပြောရလျှင် ဥဒ္ဓါမာတက အစရှိသော ဤသူသေကောင်တို့ကို မှီ၍ ဖြစ်ပေါ်လာ သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့သည်လည်း ဥဒ္ဓါမာတက စသည်မည်ကုန်၏။ နိမိတ်တို့၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဈာန်တို့သည်လည်း ဥဒ္ဓါမာတက စသည် မည်ကုန်၏။

ဥဒ္ဓါမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုပုံ

ထိုအသုဘဆယ်ပါးတို့တွင် ဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်၌ ဥဒ္ဓါမာတက နိမိတ်ကိုဖြစ်စေ၍ ဥဒ္ဓါမာတက ခေါ်ဆိုအပ်သော ဈာန်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ အလိုရှိသော ယောဂီသည် ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အရည် အချင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသောဆရာကို ချဉ်းကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူအပ်၏။ သင်ယူသော ဤယောဂီအား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ပေးသော ထိုဆရာသည်-

- ၁။ အသုဘနိမိတ်ကို ယူရန်အတွက် သွားပုံအစီအစဉ်၊
- ၂။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော နိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်း၊
- ၃။ ၁၁-ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အသုဘနိမိတ်ကို ယူခြင်း၊
- ၄။ အသွား အပြန်လမ်းကို ဆင်ခြင်မှတ်သားခြင်း၊

ဟူသော ဤသို့သော အပြားအားဖြင့် အပွနာအစီအရင် အဆုံးရှိသော အလုံးစုံကို ပြောကြားအပ်၏။ ထိုတပည့် ယောဂီသည်လည်း ဆရာပြောသမျှ အားလုံး ကောင်းစွာမှတ်သားပြီးလျှင် ရှေး(ပထမတွဲ)၌ပြခဲ့သော ဂုဏ်အင်္ဂါ တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကျောင်းသို့ ကပ်ရောက်၍ ဖူးဖူးရောင်နေသော သူသေကောင် အသုဘနိမိတ်ကို စုံစမ်းရှာမှီး လျက် နေအပ်၏။

နေရာနှင့် သဘာဝ-ဝိသဘာဝ

ဤသို့သော ရှာမှီးနေသော ယောဂီသည်လည်း "ဤမည်သော ရွာတံခါး၌၊ ဤမည်သော တောအုပ်အဝ၌၊ ဤမည်သောလမ်း၌၊ ဤမည်သော တောင်ခြေ၌၊ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဤမည်သော သုဿန်၌ ဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်ကို ပစ်ချထားသည်"ဟု ပြောဆိုကြသော လူတို့၏စကားကို ကြားရပြီးသော်လည်း ဆိပ်ကမ်းမဟုတ်ရာ၌ အဆောတလျှင် သက်ဆင်းသက်သည့် ထိုကြားပြီးသော ခဏ၌ပင် အဆောတလျှင် မသွားသင့် သေးပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသေကောင်မည်သည်မှာ ကျားစသော သားရဲတို့ သိမ်းပိုက်စောင့်ရှောက်နေ သည်လည်း ရှိတတ်၏။ ဘီလူးတို့ သိမ်းပိုက်စောင့်ရှောက်အပ်သည်လည်း ရှိတတ်၏။ ထိုသို့ သိမ်းပိုက်စောင့် ရှောက်နေစဉ် သွားလျှင် ဤယောဂီအား အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ပြင် ထိုအသုဘကောင်ရှိရာ အရပ်သို့ သွားသောလမ်းသည် ရွာတံခါးဖြင့်သော်၎င်း၊ ရေချိုးဆိပ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ လယ်ကန်သင်းရိုးဖြင့်သော်၎င်း ဖြစ်တတ် ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ သွားလျှင် ဝိသဘာဝ (အသွင်သဏ္ဍာန်ကွဲ)ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆင်းရူပါရုံကို တွေ့မြင်ရတတ်၏။ သို့မဟုတ် ထိုအသုဘ ကိုယ်ကောင်သည်ပင်လျှင် ဝိသဘာဝ သူသေကောင် ဖြစ်တတ်၏။

ဝိသဘာဝ-ဟူသည်မှာ ယောက်ျားအတွက် မိန်းမ၏ကိုယ်ကောင်သည်၎င်း၊ မိန်းမအတွက် ယောက်ျား၏ ကိုယ်ကောင်သည်၎င်း အသွင်သဏ္ဍာန်ချင်းမတူသော ဝိသဘာဝ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဝိသဘာဝ သူသေကောင်သည် သေပြီးခါစ လောလောလတ်လတ် ဖြစ်ပါမူ တင့်တယ်သည့်အနေအားဖြင့် ထင်ရတတ်၏။ ထိုသို့ ထင်ခြင်းကြောင့် ဤယောဂီအား ရဟန်းသီလအကျင့်မြတ်၏ အန္တရာယ်သော်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း "ဤဝိသဘာဝ ရူပါရုံ သည် ငါသို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား သုဘသညာမဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းရန် ဝန်မလေး" ဟု မိမိကိုယ်ကို အားကိုးစိတ်ချ ပါမူ ထိုအသုဘရှိသောနေရာသို့ သွားနိုင်ပါသေးသည်။

သွားလျှင် ပန်ကြားရမည်

အသုဘကောင်ရှိရာ သုဿန်သို့သွားသော ယောဂီသည်လည်း သံဃထေရ်အားဖြစ်စေ၊ ထင်ရှားသော အခြားရဟန်းအားဖြစ်စေ ပန်ကြား၍ သွားအပ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်... ဤယောဂီအား သုဿန်၌ ဘီလူး၊ ကျားစသည်တို့၏ အဆင်းအသံ အစရှိသော အနိဋ္ဌာရုံတို့က နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည် မူလည်း တုန်လှုပ်ကုန်ငြားအံ့။ အခြားသော အနာရောဂါသည်မူလည်း ဖြစ်ပေါ်ငြားအံ့။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျောင်း၌ ရှိသော ဤယောဂီရဟန်း၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ထိုသံဃထေရ်စသည်က ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ပေးလိမ့်မည်။ အခြား ရဟန်းငယ် သာမဏေငယ်များကို လွှတ်၍မူလည်း ထိုရဟန်းကို စောင့်ရှောက်ပေးလိမ့်မည်။

တနည်းသော်ကား- သုဿန်မည်သည်မှာ "(နောက်က လိုက်ဖမ်းကြမည့် ရဲစသည်တို့မှ) စိုးရိမ်ဖွယ် ကင်းသော အရပ်ဖြစ်သည်"ဟု မှတ်ယူကုန်လျက် ခိုးမှုပြုပြီးသော သူခိုးတို့သည်၎င်း၊ ခိုးရန် ကြံစည်နေသော သူခိုးတို့သည်၎င်း လာရောက် ခိုအောင်းတတ်ကုန်၏။ ထိုသူခိုးတို့သည် ရဲနှင့် ဥစ္စာရှင်တို့က လိုက်လာကြလျှင် ခိုးယူခဲ့သော ဥစ္စာကို သုဿန်၌နေသော ရဟန်း၏အနီးသို့ ပစ်ချ၍မူလည်း ထွက်ပြေးတတ်ကုန်၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ရဲနှင့်ဥစ္စာရှင်တို့က "အထုပ်အထယ်နှင့်တကွ သူခိုးကို မိပြီ"ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ထိုရဟန်းကိုဖမ်းကာ နှိပ်စက် တတ်ကြကုန်၏။

ထိုသို့သောအခါ၌ ပန်ကြားခဲ့သော ထိုသံဃထေရ်စသည်တို့က "ဤရဟန်းကို မနှိပ်စက်ကြပါလင့်၊ ဤရဟန်းသည် ငါ့အားပန်ကြား၍ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရန် ကိစ္စနှင့် သုဿန်သို့ သွားခဲ့ပါသည်"ဟု ပြောကြားကာ ထိုလူတို့ကို နားလည်စေ၍ ထိုရဟန်းအား လွတ်မြောက်ချမ်းသာခြင်းကို ပြုပေးလိမ့်မည်။ ဤသည်ကား ပန်ကြား၍ သွားခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

သို့ဖြစ်၍ သံဃထေရ်နှင့် ထင်ရှားရှိသောရဟန်းအား ပန်ကြားကာ အသုဘနိမိတ်ကို ရှုခြင်း၌ ထက်သန် သော လိုလားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ - ဥပမာအားဖြင့် အဘိသိက်ခံမည့်မင်းသည် အဘိသိက်သွင်းရာ မင်္ဂလာခန်းမသို့...၊ ယဇ်ပူဇော်သော ယဇ်အရှင်သည် ယဇ်ပူဇော်ရာရုံသို့...၊ ဥစ္စာမဲ့သော သူဆင်းရဲသည် ရွှေငွေရတနာ မြှုပ်နှံထားရာ ဌာနသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သွားလေဘိသကဲ့သို့... ထို့အတူပင် (ဤအကျင့်ဖြင့် အိုခြင်းသေခြင်းတို့မှ ဧကန် မချွတ် လွတ်ရပေလိမ့်မည်ဟု နှလုံးသွင်းကာ) ဝမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြဆိုထားသည့် အစီအရင်ဖြင့် သွားအပ်ပေသည်။

မှန်၏။ အောက်ပါစကားကို အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုထားပေသည်။

"ဥဒ္ဓါမာတက အသုဘနိမိတ်ကို ယူလိုသောယောဂီသည် တစ်ပါးတည်း အဖော်မပါဘဲ သွား၏။ မမေ့ မလျော့ ထင်သော သတိရှိလျက် အတွင်း၌ တည်ကြည်သော မျက်စိစသော ဣန္ဒြေများရှိလျက် အပြင်သို့ မသွားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အသွားအပြန်လမ်းကို ဆင်ခြင်မှတ်သားလျက် သွား၏။ ဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင် နိမိတ်ကို ပစ်ချထားရာအရပ် အနီးအပါး၌ရှိသော ကျောက်ကို၎င်း၊ တောင်ပိုကို၎င်း၊ သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ချိုကို၎င်း၊ နွယ်ကို၎င်း အသုဘကောင် နိမိတ်နှင့်တကွ ယှဉ်တွဲလျက် ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို ပြု၏။

အသုဘနိမိတ်အာရုံနှင့်တကွ မှတ်သားခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ဥဒ္ဓါမာတက အသုဘနိမိတ်ကို မိမိ၏ သဘော ရင်းဖြစ်သော လက္ခဏာအားဖြင့် မှတ်သား၏။ အဆင်းအားဖြင့်လည်း မှတ်သား၏။ လိင်အသွင်အားဖြင့် လည်း-၊ ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့်လည်း-၊ အရပ်မျက်နှာအားဖြင့်လည်း-၊ တည်ရာအားဖြင့်လည်း-၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်လည်း- မှတ်သား၏။ အစပ်အားဖြင့်၊ အကြားအရပ်အားဖြင့်၊ အနိမ့်-အချိုင့်အားဖြင့်၊ အမြင့်-အမောက် အားဖြင့်၊ ပတ်ဝန်း-

ကျင်အားဖြင့် မှတ်သား၏။ ထိုယောဂီသည် ထိုဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်နိမိတ်ကို ကောင်းစွာ ယူအပ်သည်ကို ပြု၏။ ကောင်းစွာ မှတ်မိအောင် မှတ်၏။ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားနိုင်အောင် ပိုင်းခြား၏။

ထိုယောဂီသည် ထိုကဲ့သို့ ပြုပြီးလျှင် တစ်ပါးတည်း အဖော်မပါပဲ သုဿန်မှ ကျောင်းသို့ ပြန်လာ၏။ မမေ့မလျော့ ထင်သော သတိရှိလျက် အတွင်း၌ တည်ကြည်သော မျက်စိစသော ဣန္ဒြေများရှိလျက် အပြင်သို့ မသွားသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ အသွား-အပြန်လမ်းကို ဆင်ခြင်မှတ်သားလျက် ပြန်လာ၏။ ထိုသို့ ပြန်လာပြီး သော ယောဂီသည် စကြိုသွားလျှင်လည်း ထိုအသုဘနိမိတ်ဆီသို့ ရှေးရှုဖြစ်သော အဖို့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော စကြိုသွားခြင်းကို ပြု၏။ ထိုင်နေလျှင်လည်း ထိုအသုဘနိမိတ်သို့ ရှေးရှုလျက်သာလျှင် ထိုင်နေ၏။

အသုဘကောင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျောက်စသော နိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း? **မတွေ့ဝေခြင်း အကျိုးရှိ၏။** ၁၁-ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အသုဘနိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်းသည် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း? **အသုဘအာရုံ၌ စိတ်ကို ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်ခြင်းဟူသော အကျိုးရှိ၏။** အသွားအပြန် လမ်းကို မှတ်သားခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း? **နှလုံးသွင်းမှုကို ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်ငန်းစဉ် လမ်းပေါ်သို့ ကောင်းစွာ တဖန်သွားစေခြင်း- တက်ရောက်စေခြင်းဟူသော အကျိုးရှိ၏။**

ထိုယောဂီသည် "ဤအကျင့်ဖြင့် အိုခြင်း၊ သေခြင်းမှ ဧကန်မုချ လွတ်ရပေလိမ့်မည်"ဟု အကျိုးကို မြော်မြင်လျက် အသုဘအာရုံကို အလွန်ရခဲသော ရတနာမြတ်ဟု အမှတ်ပြုကာ ရိုသေလေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေ လျက် ကောင်းစွာမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍ ထိုဥဒ္ဓါမာတက အသုဘအာရုံ၌ စိတ်ကို ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်၏။ ထိုသို့ ရှုနေသော ယောဂီသည် ကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်၊ ဝိတက်ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော၊ ပီတိသုခရှိသော၊ ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေလျက် နေ၏။ ထိုနေသော ယောဂီသည် ရူပါဝစရ ပဌမဈာန်ကို ၎င်း၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို၎င်း²၊ ဘာဝနာမယ ပုညကိရိယ ဝတ္ထုကို၎င်း ရအပ်ပြီးဖြစ်တော့သည်။

ဤကား အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသော အစီအရင်ပေတည်း။

သုဿန်သွားပုံ အစီအစဉ်

ထိုသို့ အသုဘနိမိတ်ကို ယူခြင်းသည် အရိယာမဂ်၏ နီးသောအကြောင်းဖြစ်သော ပထမဈာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းမှန်ဖြစ်ခြင်း၊ 'အသုဘနိမိတ် ယူလိုသော ယောဂီသည် တစ်ပါးတည်း အဖော်မပါပဲ သွား၏'ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားခြင်းဟူသော အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့် အသုဘကောင်တို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရုပ်ကိုယ်၏ ဖြစ်ရိုးသဘောမှန်ကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မိမိ၏ စိတ်ကို သိမှတ်စေခြင်းအကျိုးငှာ သုဿန်ရှုသွားသော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ခေါင်းလောင်းထိုးစည်ကို တီးခေါက်လျက် အတူသွားဖော်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေ၍သော်လည်း သွားလိုက သွားနိုင်ပေ၏။

² ဒိဗ္ဗဝိဟာရ-ဗြဟ္မာ့ဘုံဟူသော နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အာနုဘော်ကို ရစေနိုင်သော ဈာန်။ ဆိုလိုသည်မှာ - ရူပဈာန် အရူပဈာန်တို့ကို ဒိဗ္ဗဝိဟာရဟု ခေါ်သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပဓာနပြုလျက် သွားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား တပါးတည်း အဖော်မပါပဲ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်မူ၍³ ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်မူ၍သာလျှင် သုဿန်၌ ခွေးအစရှိသော ဘေးရန်ကို ချောက်လှန်ပယ်ရှားရန် အတွက် တောင်ဝှေးကိုဖြစ်စေ၊ နှင်တံကိုဖြစ်စေ၊ ကိုင်ဆောင်၍ ကောင်းစွာထင်ခြင်းကို ပြီးစေသဖြင့် မမေ့သော သတိကိုဖြစ်စေလျက် စိတ်လျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၏ အတွင်း၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေ သဖြင့် အပြင်သို့မသွားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုဿန်သို့ သွားအပ်ပေသည်။

လမ်းတွေ့သမျှ မှတ်သွားပါ

ကျောင်းမှထွက်လျှင် မည်သည့်တံခါးပေါက်က ထွက်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထို့နောင် သွားရာလမ်းကို "ဤလမ်းသည် အရှေ့သို့ သွား၏"ဟု သော်၎င်း၊ "အနောက်သို့၊ မြောက်သို့၊ တောင်သို့ သွား၏"ဟု သော်၎င်း၊ "အထောင့်အရပ်သို့ သွား၏"ဟု သော်၎င်း မှတ်သားအပ်၏။ ထို့ပြင် "ဤနေရာ၌ လက်ဝဲဘက်သို့ သွား၏။ ဤနေရာ၌ လက်ျာဘက်သို့ သွား၏။ ဤနေရာ၌ ကျောက်တိုင်ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ တောင်ပို့ ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ သစ်ပင်ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ ချုံရှိ၏။ ဤနေရာ၌ နွယ်ရှိ၏" ဟူ၍လည်း မှတ်အပ်၏။ ဤသို့ အသွားလမ်းကို မှတ်သား လျက် အသုဘနိမိတ်ရှိရာ အရပ်သို့ သွားအပ်ပေသည်။

လေဆန်ကို ရှောင်သွား

သို့သော် လေဆန်မူကား မသွားအပ်ပေ။ လေဆန်သွားလျှင် အကောင်ပုပ်နံ့သည် နှာခေါင်းကို တိုက်ခိုက် ၍ ဦးခေါင်းကို ချောက်ချား ပျက်ပြားစေတတ်၏။ အစာကိုမူလည်း အန်စေတတ်၏။ "ဤသို့ အကောင်ပုပ်ရှိရာသို့ လာခဲ့မိလေခြင်း"ဟု နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် လေဆန်ကို ရှောင်လွှဲ၍ လေစုန် လမ်းဖြင့် သွားအပ်၏။

အကယ်၍ ဖြတ်သွားရမည့် လမ်းခုလတ်၌ တောင်၊ ကမ်းပါးပြတ်၊ ကျောက်တုံးကြီး၊ ကျောက်ဆောင်ကြီး၊ စည်းရိုး၊ ဆူးများသောဌာန၊ ရေ၊ ရွှံ့ညွန်ဗွက် တစ်စုံတစ်ခု ခြားလျက်ရှိသောကြောင့် လေစုန်လမ်းဖြင့်သွားရန် မဖြစ် နိုင်ပါက သင်္ကန်းစွန်းဖြင့် နှာခေါင်းကို ပိတ်၍ သွားအပ်၏။ ဤသည်ကား ထိုယောဂီ၏ သုဿန်သို့ သွားရာ၌ ပြုရမည့် ကျင့်ဝတ်ပေတည်း။

နေရာရွေးပါ

ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သုဿန်သို့ ရောက်လာပြီးသော ရဟန်းသည် ရှေးဦးစွာ အသုဘနိမိတ်ကို မကြည့် သင့်သေး။ ထိုင်သင့်သောအရပ်ကို ပိုင်းခြား ရွေးချယ်ရဦးမည်။ ရွေးချယ်ပုံကို ချဲ့ပြရလျှင် တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌ တည်သောသူအား အသုဘအာရုံလည်း ထွင်ရှားစွာ မပေါ်၊ စိတ်လည်း အသုဘရှုရန် မခန့်ကျန်း မသန်စွမ်းပဲ ရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ်မျိုးကို ပယ်၍ အသုဘအာရုံ ထင်ရှားပေါ်ရာ၊ စိတ်လည်း ခန့်ကျန်းရာ အရပ်၌ တည်ရာ၏။ ထို့ပြင် လေအောက်၊လေညာ အရပ်ကိုလည်း ပယ်အပ်၏။ အပြစ်ကား- လေအောက်အရပ်၌ တည်လျှင် အပုပ်နံ့က နှိပ်စက်သောကြောင့် စိတ်မတည်ပဲ ပြေးနေတတ်၏။ လေညာအရပ်၌ တည်နေလျှင်လည်း

³ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသည်မှာ ပကတိအားဖြင့် မိမိသည် ရံဖန်ရံခါ နှလုံးသွင်းလျက် ဆောင်ထားအပ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အစရှိသော သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်းပင်တည်း။

ထိုသူသေကောင်၌ စိုးအုပ်စောင့်ရှောက်နေသော ဘီလူး၊ မြေဘုတ်တို့ ရှိနေပါမူ ၎င်းတို့က (ငါတို့ထံသို့ မကောင်းသော လူနံ့ကို လာစေသည်ဟု နှလုံးသွင်းလျက်) စိတ်ဆိုးကြွ၍ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အနည်းငယ် ဖယ်ရှား၍ လေညာတည့်တည့် မကျလွန်းသော အရပ်၌ တည်နေရာ၏။

ဤသို့ တည်နေသောသူသည်လည်း အသုဘကောင်နှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်းအရပ်၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်း မဟုတ်သော အရပ်၌ နေရာ၏။ အပြစ်ကား - ဝေးလွန်းသောအရပ်၌ တည်လျှင် အာရုံမထင်ရှားပဲ ရှိတတ်၏။ နီးလွန်းသောအရပ်၌ တည်နေလျှင်လည်း ကြောက်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။⁴ ခြေရင်းခေါင်းရင်း အရပ်၌ တည်နေလျှင် အသုဘကောင် တစ်ကိုယ်လုံး ညီတူညီမျှ မထင်ပေါ်ပေ။ ထို့ကြောင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်း၍ ကြည့်ရှုရန် လွယ်ကူသော သူသေကောင်၏ အလယ်ပိုင်းအရပ်၌ တည်နေရာ၏။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်ကို ခွဲခြားမှတ်ပုံ

ဤသို့ တည်နေပြီးလျှင် "သူသေကောင် ပစ်ချထားရာ ထိုအရပ်၌ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲကို၎င်း ...ပ... နွယ်ကို၎င်း၊ အသုဘကောင်နိမိတ်နှင့် တကွပြု၏"ဟူ၍ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နိမိတ်တို့ကို မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ထိုသို့မှတ်သားရာ၌ ယခုဆိုမည့်စကားသည် မှတ်သားပုံ အစီအရင်ပေတည်း။

အကယ်၍ ထိုအသုဘကောင်နိမိတ်၏ အနီးအပါး မြင်နိုင်ရာအရပ်၌ ကျောက်ရှိလျှင် ထိုကျောက်ကို "မြင့်သည်၊ နိမ့်သည်၊ ငယ်သည်၊ ကြီးသည်၊ နီသည်၊ ညိုမည်းသည်၊ ဖြူသည်၊ ရှည်သည်၊ ဝန်းဝိုင်းသည်ဟူ၍၎င်း ပိုင်းခြားထားအပ်၏။ ထို့နောင် "ဤမည်သောအရပ်၌ တည်နေသော အရာကား ကျောက်၊ စင်းစင်း ခွေခွေ တည်နေသော ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်၊ ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်၊ ဤအရာကား ကျောက်" ဟု အပြန်အလှန် ကောင်းစွာ မှတ်သားထားအပ်၏။

အကယ်၍ တောင်ပိုရှိလျှင် ထိုတောင်ပိုကိုလည်း "မြင့်သည်၊ နိမ့်သည်၊ ငယ်သည်၊ ကြီးသည်၊ နီသည်၊ ညိုမည်းသည်၊ ဖြူသည်၊ ရှည်သည်၊ ဝန်းဝိုင်းသည်" ဟူ၍ ပိုင်းခြားထားအပ်၏။ ထို့နောင် "ဤမည်သော အရပ်၌ တည်နေသော အရာကား တောင်ပို၊ ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်"ဟု ကောင်းစွာ မှတ်သားအပ်၏။

အကယ်၍ သစ်ပင်ရှိလျှင် ထိုသစ်ပင်ကိုလည်း "ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်၊ ပညောင်ပင်၊ ဖအောင်းနက်ပင်၊ ညောင်ချပ်ပင်"ဟူ၍၎င်း၊ နိမ့်သည်၊ မြင့်သည်၊ ငယ်သည်၊ ကြီးသည်၊ နီသည်၊ ညိုမည်းသည်၊ ဖြူသည်"ဟူ၍၎င်း ပိုင်းခြားထားအပ်၏။ ထို့နောင် "ဤမည်သောအရပ်၌ တည်နေသော ဤအရာကား သစ်ပင်၊ ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်"ဟု ကောင်းစွာ မှတ်သားထားအပ်၏။

အကယ်၍ ချုံရှိလျှင် ထိုချုံကိုလည်း "စွန်ပလွန်ချုံ၊ ခံချုံ၊ ကုလားဇလပ်၊ လိပ်ဆူးရွှေ"ဟူ၍၎င်း၊ နိမ့်သည်၊ မြင့်သည်၊ ကြီးသည်၊ ငယ်သည်"ဟူ၍၎င်း ပိုင်းခြားထားအပ်၏။ ထို့နောင် "ဤမည်သောအရပ်၌ တည်သော အရာကား ချုံ၊ ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်"ဟု ကောင်းစွာ မှတ်သားအပ်၏။

အကယ်၍ နွယ်ရှိလျှင် ထိုနွယ်ကိုလည်း "ဗူးနွယ်၊ ဖရုံနွယ်၊ ကြံဟင်းညိုနွယ်၊ ဆင်သမနွယ်"ဟူ၍၎င်း ပိုင်းခြားအပ်၏။ ထို့နောင် "ဤမည်သောအရပ်၌ တည်နေသော အရာကား နွယ်ပင်၊ ဤအရာကား အသုဘကောင်နိမိတ်"ဟု ကောင်းစွာ မှတ်သားအပ်၏။

⁴ သူသေကောင်သည် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား အများအားဖြင့် ကြောက်ဖွယ်အနေအားဖြင့် ထင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ (ဋီကာ)

ထိုမှတပါး "အသုဘကောင် နိမိတ်နှင့်တကွ ပြု၏။ အသုဘအာရုံနှင့်တကွ ပြု၏"ဟု ဆိုခဲ့သော စကား မှာမူ ယခုပြဆိုခဲ့သော ပိုင်းခြားပုံ၊ မှတ်သားပုံ၌ပင် အတွင်းဝင်သွားလေပြီ။ မှန်ပေ၏။ အဖန်ဖန် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ် လျှင် အသုဘကောင်နိမိတ်နှင့် တကွပြုသည်မည်၏။ "ဤကား ကျောက်၊ ဤကား အသုဘနိမိတ်၊ ဤကား အသုဘနိမိတ်၊ ဤကား ကျောက်"ဟု ၂-ခု ၂-ခုတို့ကို ဆက်စပ်၍ ဆက်စပ်၍ ပိုင်းခြားမှတ်သားလျှင် အသုဘ အာရုံနှင့်တကွ ပြုသည်မည်၏။

ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ

ထိုမှတပါး ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း နိမိတ်နှင့်တကွ အာရုံနှင့်တကွ ပြုပြီးလျှင် "မိမိ၏ သဘောရင်းဖြစ်သော လက္ခဏာအားဖြင့် မှတ်သား၏"ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုထားသောကြောင့် ဤကိုယ်ကောင်၏ သူတပါးနှင့် မသက်ဆိုင်သောကိုယ်ကောင် ဟူသော မိမိ၏သာလျှင် ဥစ္စာဖြစ်သော သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးဖူးရောင်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏ ပင်ကိုယ်ရင်း သဘောလက္ခဏာသည် ရှိ၏။⁵ ထိုသဘောလက္ခဏာအားဖြင့် နှလုံးသွင်း အပ်၏။ ဖူးဖူးရောင်နေသော ဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်ဟု ဤသို့ မိမိ၏ ဖူးဖူးရောင်ခြင်းဟူသော သဘော လက္ခဏာအားဖြင့်၎င်း၊ သူတပါးတို့အား စက်ဆုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော မိမိ၏ ကိစ္စအားဖြင့်၎င်း၊ တနည်း- ဖူးဖူးရောင် ခြင်းဟူသော မိမိ၏သဘောရင်းဖြစ်သော သိသင့်သိထိုက်သော မိမိ၏ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ ဤသည်ကား လက္ခဏာဖြင့် နှလုံးသွင်းအပ်၏-ဟူသော စကား၏ ဆိုလိုရင်းအနက် ပေတည်း။

၆-မျိုးဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း

ဤသို့ ပိုင်းခြားမှတ်သားပြီးလျှင် **အဆင်းအားဖြင့်၎င်း၊ လိင်အသွင်အားဖြင့်၎င်း၊ ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့်၎င်း၊ အရပ်အားဖြင့်၎င်း၊ တည်ရာအားဖြင့်၎င်း၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၎င်း မှတ်သား၏**-ဟု ပြခဲ့သော ၆-ပါး အပြားအား ဖြင့် အသုဘနိမိတ်ကို မှတ်ယူအပ်၏။

အဘယ်သို့နည်းဟူမူ- ထိုယောဂီသည် "ဤသူသေကောင်သည် အသားမည်းနက်သူ၏ ကိုယ်ကောင်ဟူ၍ ၎င်း၊ အသားဖြူသူ၏ ကိုယ်ကောင်ဟူ၍၎င်း၊ ငါးခုအဆင်းရှိသူ ဟူ၍၎င်း" မှတ်သားအပ်၏။

လိင်-အသွင်အားဖြင့်ဟူရာ၌ မိန်းမအသွင်၊ ယောက်ျားအသွင်ဟု မမှတ်သားမူ၍ "ဤကိုယ်ကောင်သည် ပထမအရွယ်၌ တည်သူ၊ အလတ်ပိုင်းအရွယ်၌ တည်သူ၊ နောက်ဆုံးအရွယ်၌ တည်သူ၏ ကိုယ်ကောင်ဟူ၍၎င်း" မှတ်သားအပ်၏။

ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့်-ဟူရာ၌ ဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်⁶၊ ဤသည် ကား ထိုသူသေကောင်၏ ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန်၊ ဤသည်ကား လည်ပင်းသဏ္ဍာန်၊ လက်သဏ္ဍာန်၊ ရင်ဘတ်သဏ္ဍာန်၊

⁵ သူတပါးနှင့် မသက်ဆိုင်-ဟူသည်မှာ ဝိနီလကသူသေကောင် စသည်တို့နှင့် မဆိုင်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုအနက်ကိုပင် မိမိ၏သာလျှင် ဥစ္စာဖြစ်သော-ဟု ထပ်ဆင့်၍ ဖော်ပြ၏။ ဖူးဖူးရောင်ခြင်းသည်ပင် အများနှင့်မတူသော မိမိ၏ ပင်ကိုရင်း သဘာဝလက္ခဏာ ဖြစ်၏။
⁶ မရောင်သေးသော ပကတိပုံသဏ္ဍာန် အစွမ်းအားဖြင့် မမှတ်အပ်ပေ။ ဤစကားဖြင့် "ထိုသူသေကောင်၌ အစိတ်အပိုင်း တစ်စုံတစ်ခုသည် မဖောမရောင်ပဲ ရှိနေလျှင် ထိုအစိတ်အပိုင်းကို မမှတ်ယူအပ်"ဟု ပြသည်။

ချက်သဏ္ဍာန်၊ တင်ပါးသဏ္ဍာန်၊ ပေါင်သဏ္ဍာန်၊ ခြေသလုံးသဏ္ဍာန်၊ ခြေသဏ္ဍာန်"ဟု မှတ်အပ်၏။⁷ တနည်းအားဖြင့်မူ "ငါက အရှေ့အနောက် စသောအရပ်တို့တွင် ဤမည်သော အရပ်၌ တည်၏။ အသုဘနိမိတ်က ဤမည်သော အရပ်၌တည်သည်"ဟု မှတ်သားအပ်၏။

တည်ရာအားဖြင့်-ဟူရာ၌မူကား "လက်များက ဤမည်သော အရပ်၌တည်သည်။ ခြေများက ဤမည်သော အရပ်၌ တည်သည်။ ဦးခေါင်းက-၊ အလယ်ပိုင်းကိုယ်က ဤမည်သော အရပ်၌ တည်သည်"ဟု မှတ်အပ်၏။ တနည်းအားဖြင့် "ငါက ဤသို့သော မြေပြင်အရပ်၌ တည်သည်၊ အသုဘနိမိတ်က ဤသို့သောအရပ်၌ တည်သည်"ဟု မှတ်သားအပ်၏။

အပိုင်းအခြားအားဖြင့်-ဟူရာ၌ "ဤကိုယ်ကောင်ကို အောက်ဘက်၌ ခြေဖဝါးအပြင်ဖြင့်၊ အထက်ဘက်၌ ဆံပင်တို့၏ အဖျားဖြင့်၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အရေဖြင့် ပိုင်းခြားထားသည်။ ထိုပိုင်းခြားထားသမျှ အရပ်၌ ၃၂-မျိုးသော အပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်သာ"ဟု မှတ်သားအပ်၏။ တနည်းအားဖြင့်- "ဤသည်ကား ဤသူသေကောင်၏ လက်အပိုင်းအခြား၊ ခြေအပိုင်းအခြား၊ ခေါင်းအပိုင်းအခြား၊ အလယ်ပိုင်းကိုယ်၏ အပိုင်းအခြား"ဟု မှတ်သားအပ်၏။ တနည်းသော်ကား- ဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းယူနိုင်သမျှသော အရပ်ကိုသာလျှင် လက်အစရှိသော ဤအရာသည် ဤသို့ ဖောရောင်ခြင်းသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖူးဖူးရောင်လျက် စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်ဟု သဘောမှန်အတိုင်း ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်၏။

သို့သော်လည်း ယောက်ျားမှာ မိန်းမ၏ကိုယ်သည်၎င်း၊ မိန်းမမှာ ယောက်ျား၏ကိုယ်သည်၎င်း အသုဘရှုရန် မသင့်ပေ။ အကြောင်းမူကား- လိင်သဏ္ဍာန်ချင်းမတူသော ကိုယ်ကောင်၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်အသုဘအာရုံ မထင်တတ်ပေ။ တပ်မက်ခြင်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏။ "ခွဲထားသော အသွင်သဏ္ဍာန်ရှိငြားသော်လည်း (ဝါ) ကျိုက်ကျိုက်ဆူလျက် အဆင်းသဏ္ဍာန် ပျက်နေသော်လည်း မိန်းမ၏ ကိုယ်သည် ယောက်ျား၏စိတ်ကို အကုန် ဆွဲယူခြင်းငှာ တည်သည်"ဟု မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယောက်ျားအချင်းချင်း၊ မိန်းမအချင်းချင်း သဘောတူသော သူသေကောင်၌သာလျှင် ယခုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ၆-ပါးအပြားအားဖြင့် မှတ်ယူအပ်၏။

ပါရမီဖြည့်ပြီးသူများ

သို့ရာတွင် အကြင် တစုံတယောက်သော အမျိုးကောင်းသားသည် ရှေးဘုရားရှင်တို့အထံ၌ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို မှီဝဲဖူးသည် (သုဿန်စုတင် စသောစုတင်ကို ဆောင်ဖူးသည်-။ မဟာဘုတ်တို့ကို ရှုလျက် ချေးမှုန်းဖူးသည်-။ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုမှတ်ဖူးသည်-။ ရုပ်နာမ်တို့ကို ရှုလျက် ပိုင်းခြားဖူးသည်-။ ထိုသို့ရှုသဖြင့် သတ္တဝါဟု စွဲမှတ်မှုကို ပယ်ခွါဖူးသည်-။ ဝိပဿနာရှုခြင်းဖြင့် ပဋိပဒါ-ဉာဏဒဿန-ဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်စေသဖြင့် သမဏဓမ္မခေါ် ရဟန်းတရားကို ပြုကျင့်ဖူးသည်-။ ကုသိုလ်ဝါသနာကို ထုံစေခဲ့ဖူးသည်-။ ကုသိုလ်ဘာဝနာကို ပွားစေခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်၍ - - **ပါရမီ မျိုးစေ့ရှိ၏။** ဉာဏ်ရင့်ကျက်သဖြင့် လွန်ကဲသော ဉာဏ်ရှိ၏။ ဖော်ပြခဲ့သော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါး စေသောကြောင့် ကိလေသာနည်းပါး၏။ ထိုသို့သော

⁷ ဤသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို ကြီးမားသော အစိတ်အပိုင်းတို့၏ အလိုအားဖြင့်သာလျှင် ပြုအပ်၏။ သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းတို့ အလိုအားဖြင့် ပြုအပ်သည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် စသော ၉-ပါးသော သဏ္ဍာန်တို့ကိုသာ ယူအပ်၏။

အမျိုးကောင်းသားမှာမူ အသုဘကောင်ကို ကြည့်ရှုမိရာ ကြည့်ရှုမိရာ အရပ်၌ပင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်ပေါ်လာ ပေသည်။

အကယ်၍ ထိုပါရမီရှင်ကဲ့သို့ မထင်ပါမူ ယခုပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၆-ပါး အပြားအားဖြင့် ယူလျှင် နိမိတ်ထင် တတ်၏။ ထိုသို့ယူပါသော်လည်း အကယ်၍ မထင်သေးငြားအံ့။ ထိုသို့ နိမိတ်မထင်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် "အစပ် အားဖြင့်, အကြားအားဖြင့်, အနိမ့်အချိုင့်အားဖြင့်, အမြင့်အမောက်အားဖြင့်, ပတ်ဝန်းကျင်အားဖြင့် မှတ်သား၏" ဟု ပြဆိုခဲ့သော ငါးပါးအပြားအားဖြင့် နိမိတ်ကို ယူအပ်၏။

သန္နိတော = အစပ်အားဖြင့် ဟူသည်-

ထိုငါးပါးတို့တွင် အစပ်အားဖြင့်-ဟူသည်မှာ ၁၈၀-သောအရိုး အဆက်အစပ်အားဖြင့်-ဟု ဆိုလို၏။ သို့သော် ဖူးဖူးရောင်နေသော သူသေကောင်၌ ၁၈၀-သော အဆက်အစပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ပိုင်းခြား သတ်မှတ် နိုင်ပေလိမ့်မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် ဤယောဂီသည် လက်ျာလက် အစပ် ၃-ခု၊ လက်ဝဲလက် အစပ် ၃-ခု၊ လက်ျာခြေ အစပ် ၃-ခု၊ လက်ဝဲခြေ အစပ် ၃-ခု၊ လည်ကုပ် အစပ် ၁-ခု၊ ခါးနှင့်တင်ပါး အစပ် ၁-ခု^၈ ဟူသော ဤသို့သော အစပ်ကြီး ၁၄-ခုအရ အဆက်အစပ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပေသည်။

ဝိဝရတော = အကြားအရပ်အားဖြင့် ဟူသည်-

နံပါးနှင့် လက်တို့၏အကြား၊ ခြေနှစ်ချောင်းတို့၏ အကြား၊ ချက်နှင့် ဝမ်းခေါင်းဟူသော ဝမ်းဗိုက်၏ အကြား၊ နားပေါက်အကြား၊ ဤသို့သော အကြားအရပ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ မျက်စိလည်း ပိတ်နေ ခြင်း ပွင့်နေခြင်းကို၎င်း၊ ခံတွင်းလည်း ပိတ်နေခြင်း ပွင့်နေခြင်းကို၎င်း ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သေး၏။

နိန္နတော = အနိမ့်အချိုင့်အားဖြင့် ဟူသည်-

သူသေကောင်မှာ မျက်တွင်း, ပါးစပ်တွင်း, လည်မျိုဟူသော နိမ့်ရာအရပ်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ တနည်းအားဖြင့်- "ငါက အနိမ့်၌ တည်၏။ သူသေကောင်က အမြင့်၌ တည်၏"ဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။

ထလတော = အမြင့်အမောက်အားဖြင့် ဟူသည်-

သူသေကောင်၏ ဒူးဆစ်, ရင်ဘတ်, နဖူး ဟူသော မြင့်မောက်ရာအရပ်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ တနည်းအားဖြင့်- "ငါက အမြင့်၌ တည်၏။ သူသေကောင်က အနိမ့်၌ တည်၏" ဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။

သမန္တတော = ပတ်ဝန်းကျင်အားဖြင့် ဟူသည်-

သူသေကောင် တစ်ကိုယ်လုံးကို ပတ်ဝန်းကျင်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ တစ်ကိုယ်လုံး၌ ဘာဝနာဉာဏ်ကို သွားစေ၍ အထင်အရှား ထင်ပေါ်လာသောအရပ်၌ "ဖူးဖူးရောင်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်, ဖူးဖူးရောင်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု စိတ်ကို ထားအပ်၏။ ဤသို့ ထားသော်လည်း နိမိတ်မထင်ခဲ့လျှင် ဝမ်းဗိုက်အဆုံးရှိသော အထက်ပိုင်းကိုယ်သည် အလွန်အကဲ ဖူးဖူးရောင်လျက် ရှိတတ်၏။ ထို

^၈ တင်ပါးနှင့်တကွ ကျောက်ဆူးရိုး၏ အစပ်ကိုရည်၍ ခါးတင်ပါး အစပ် ၁-ခုဟု ဆိုသည်။ (ဋီကာ)

ဖူးဖူးရောင်နေသော အထက်ပိုင်းကိုယ်၌ " ဖူးဖူးရောင်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု စိတ်ကို ထားအပ်၏။

အဆုံးအဖြတ်စကား = ဝိနိစ္စယကထာ

ယခုဆိုမည့်စကားသည် "ထိုယောဂီသည် ထိုဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်နိမိတ်ကို ကောင်းစွာယူအပ် သည်ကို ပြု၏" ဤသို့ အစရှိသော စကားရပ်တို့၌ အဆုံးအဖြတ် စကားပေတည်း။

ထိုယောဂီသည် ထိုသူသေကောင်၌ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း နိမိတ်ကိုယူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် နိမိတ်ကို ကောင်းစွာယူ၏။ အမှတ်ရမှု သတိကို ကောင်းစွာ ထင်အောင်ပြု၍ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဤသို့ အဖန်ဖန်ပြုလျက် ကောင်းစွာ မှတ်လည်းမှတ်အပ်၏။ ပိုင်းခြားလည်း ပိုင်းခြားအပ်၏။ သူသေကောင်မှ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသော အရပ်၌ ရပ်လျက်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်လျက်ဖြစ်စေ မျက်စိကိုဖွင့်လျက် ကြည့်၍^၉ နိမိတ်ကို ယူအပ်၏။ " ဖူးဖူးရောင် နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ ဖူးဖူးရောင်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းလျက် အကြိမ်အရာ-အထောင် မျက်စိဖွင့်လျက် ကြည့်ရှုအပ်၏။ မျက်စိမှိတ်လျက် ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဤသို့ အဖန်ဖန် ပြုသော ယောဂီအား ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ကောင်းစွာ ယူအပ်ပြီး ဖြစ်လေတော့၏။ **အဘယ်အခါ၌ ကောင်းစွာ ယူအပ် ပြီး ဖြစ်သနည်း? ဟူမူ မျက်စိဖွင့်လျက် ကြည့်စဉ်၌၎င်း၊ မျက်စိမှိတ်၍ ကြည့်စဉ်၌၎င်း တစ်ထပ်တည်းတူစွာ ထိုအာရုံထင်လာသောအခါ၌ ကောင်းစွာ ယူအပ်ပြီးဖြစ်သည် မည်၏။**

ထိုယောဂီသည် ထိုဥဒ္ဓါမာတကနိမိတ်ကို ယခုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကောင်းစွာ ယူအပ်ပြီးဖြစ်အောင် ပြုပြီး လျှင်၊ ကောင်းစွာ မှတ်မိအောင် ပြုပြီးလျှင်၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားနိုင်အောင် ပိုင်းခြားပြီးလျှင်၊ အကယ်၍ ထိုနေရာ၌ ပင် ဘာဝနာ၏အဆုံးဖြစ်သော ဈာန်သို့ရောက်ရန် မစွမ်းနိုင်ငြားအံ့။ သို့ဖြစ်လျှင် သုဿန်သို့လာစဉ်က ဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်ပင် တပါးတည်း အဖော်မပါပဲ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင် နှလုံးသွင်းလျက် ကောင်းစွာထင်သော အမှတ်ရမှု သတိကိုဖြစ်စေလျက် အတွင်း၌တည်သော ဣန္ဒြေများရှိလျက် အပြင်သို့မသွားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ ကျောင်းသို့သာလျှင် ပြန်လာအပ်၏။

ကျောင်းအပြန်လမ်း၌ မှတ်ပုံနှင့် ဆက်အားထုတ်ပုံ

သုဿန်မှထွက်လျှင်ပင် ပြန်ခဲ့ရာလမ်းကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ သုဿန်မှ ထွက်ရာလမ်းကို "ငါထွက် လာခဲ့ရာလမ်းသည် အရှေ့အရပ်သို့ သွား၏" ဟူ၍သော်၎င်း၊ "အနောက်အရပ်-၊ မြောက်အရပ်-၊ တောင်အရပ်သို့ သွား၏"ဟူ၍၎င်း မှတ်သားအပ်၏။ ထို့ပြင် "ဤနေရာ၌ လက်ဝဲဘက်သို့ သွား၏။ လက်ျာဘက်သို့ သွား၏။ ဤနေရာ၌ ကျောက်ရှိ၏။ တောင်ပိုရှိ၏။ သစ်ပင်ရှိ၏။ ချုံရှိ၏။ နွယ်ရှိ၏" ဟူ၍လည်း မှတ်သားအပ်၏။

ဤသို့ အပြန်လမ်းကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခဲ့ပြီးသော ယောဂီသည် စင်္ကြံသွားလျှင်လည်း ထိုအဖို့ရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော စင်္ကြံသွားခြင်းကို ပြုအပ်၏။ "အသုဘနိမိတ်ရှိရာ အရပ်ဆီသို့ ရှေးရှုဖြစ်သော မြေအရပ်၌ စင်္ကြံ

^၉ မျက်စိထက်ဝက်ဖြင့် မှေး၍ကြည့်ခြင်း၊ မျက်စောင်းထိုးကြည့်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကြည့်ခြင်းများလည်း ရှိသောကြောင့် မျက်စိကို ဖွင့်လျက်ကြည့်၍-ဟု ကြည့်ပုံကို သေချာအောင် ဆိုထားပေသည်။

သွားအပ်၏"ဟူသော အနက်ကို ဆိုလို၏။ ထိုင်နေလျှင်လည်း ထိုအသုဘနိမိတ်ဆီသို့ ရှေးရှုဖြစ်သော မြေအရပ်၌ နေရာခင်း၍ ထိုင်နေအပ်၏။ အကယ်၍ အသုဘနိမိတ်ဆီသို့ ရှေးရှုဖြစ်သော ထိုအရပ်မျက်နှာ၌ ထုံးအိုင်ဖြစ်စေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ဖြစ်စေ၊ သစ်ပင်ဖြစ်စေ၊ ခြံစည်းရိုးဖြစ်စေ၊ ရွံ့ညွှန်ဖြစ်စေ ရှိသောကြောင့် ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာ အရပ် မျက်နှာဆီသို့ မငဲ့တော့ပဲလည်း အခွင့်အားလျော်သော အရပ်၌ စင်္ကြံကိုလည်း သွားနိုင်၏။ ထိုင်လည်း ထိုင်နိုင်၏။ သို့သော် စိတ်ကိုမူ ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာ အရပ်မျက်နှာဆီသို့သာလျှင် ရှေးရှုပြုအပ်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်မှတ်သားခြင်းသည် မတွေ့ဝေခြင်း အကျိုးရှိ

ယခုပြဆိုမည့် စကားသည် "ပတ်ဝန်းကျင်၌ နိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်းသည် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း?" ဤသို့အစရှိသော မေးခွန်းတို့၏ "မတွေ့ဝေခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင် ရှိပေ၏" ဤသို့ အစရှိသော အဖြေတို့၌ ဆိုလိုသော အဓိပ္ပါယ်ပေတည်း။

တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောဂီမှာ အချိန်မဲ့ညအခါ၌ ဥဒ္ဓါမာတက နိမိတ်ရှိရာအရပ်သို့သွား၍ ပတ်ဝန်း ကျင်၌ ကျောက်စသောနိမိတ်တို့ကို မှတ်သားပြီးလျှင် အသုဘနိမိတ်ကို ယူခြင်းအကျိုးငှာ မျက်စိကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှု နေစဉ်ပင်လျှင် ထိုသူသေကောင်သည် ထ၍ ရပ်တည်နေသကဲ့သို့၎င်း၊ လွှမ်းမိုးလာသကဲ့သို့၎င်း၊ နောက်မှ လိုက် လာသကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လျက် ထင်ပေါ်လာတတ်၏။ ကြောက်ခြင်း၊ မေး-ပါးစသည် တောင့်လျက် ကိုယ်ခက်ထန် ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ မှန်ပေ၏။ ပါဠိတော်၌ ဝေဘန်ဟောကြားထားသော ၃၈- ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် ဤဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်အာရုံကဲ့သို့ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော အာရုံမည်သည် မရှိပေ။

ထို့ပြင် အလွန်ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် ဤဥဒ္ဓါမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဈာန်မှ လျောကျမှု ဖြစ်တတ်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုယောဂီသည် ကြောက်လန့်ခြင်းကို ငြိမ်းစေကာ မတုန်မလှုပ် ကောင်းစွာ တည်တံ့ စေ၍ အမှတ်ရမှု သတိကို ကောင်းစွာထင်အောင်ပြုလျက် ဤသို့ ဆင်ခြင်ကာ အားပေးအပ်၏။

"သူသေကောင်က ထ၍ လိုက်တာ မရှိပေ။ အကယ်၍ "ထိုသူသေကောင်၏ အနီး၌တည်သော ထိုကျောက်သည်၎င်း၊ နွယ်သည်၎င်း ငါ့ထံလာငြားအံ့။ သူသေကောင်လည်း လာရာ၏။ စင်စစ် ထိုကျောက်၊ ထိုနွယ်သည် မလာသကဲ့သို့ ထိုသူသေကောင်လည်း မလာတတ်ပေ။ ထလာသကဲ့သို့ ထင်ရသော ဤအာရုံသည်ကား သင်ယောဂီအား ဘာဝနာပရိကံသညာကြောင့်ဖြစ်သော သညာလျှင်ဖြစ် ကြောင်းရှိသော ထင်ပေါ်လာသည့် အခြင်းအရာ နိမိတ်ပေတည်း။ ယနေ့ သင့်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ထင်ပေပြီ။ မကြောက်ပါနဲ့ ရဟန်း" ဟု

ဆင်ခြင်ကာ အားပေး၍ နိမိတ်ထင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ပျောက်ငြိမ်းစေလျက် "ယခု သင့်မှာ ပင်ပန်းရခြင်း၏ အကျိုးပေါ်လာပေပြီ"ဟု ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌ ဘာဝနာစိတ်ကို အဖန်ဖန် ဖြစ်စေအပ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်စေလျှင် တရားထူးကို ရ၏။ ဤသို့ တရားထူးရသည့် တိုင်အောင် ဖြစ်ပုံကိုရည်၍ "ပတ်ဝန်းကျင်၌ နိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်းသည် မတွေ့ဝေခြင်း ဟူသော အကျိုးရှိပေ၏" ဟူသော ထိုစကားကို အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အသုဘနိမိတ်မှတ်ခြင်းသည် စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ခြင်းအကျိုးရှိ

ထိုမှတပါး ၁၁-အပြားဖြင့် အသုဘနိမိတ် မှတ်ယူခြင်းကို ပြီးစေသောယောဂီသည် ဘာဝနာစိတ်ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ထင်သော အသုဘနိမိတ်၌ ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်၏။ တနည်း- ထင်သော အသုဘနိမိတ်ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို ဘာဝနာစိတ်၌ ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်၏။¹⁰

ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်ပုံကား- ထိုယောဂီအား မျက်စိကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုခြင်းကြောင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌ ဘာဝနာစိတ်ကို ဖြစ်စေသောသူအား (ဝါ) ဖြစ်စေလျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌ ဘာဝနာစိတ်ကို ဖြစ်စေလျှင် ထိုယောဂီသည် အပွနာဈာန်သို့ ရောက်၏။ အပွနာ၌တည်၍ ဝိပဿနာကို ပွားစေလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ ထို့ကြောင့် "၁၁-ပါး အပြားဖြင့် နိမိတ်ကို မှတ်ယူခြင်းသည် ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်ခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင် ရှိ၏"ဟု မိန့်ဆိုထားပေသည်။

လမ်းမှတ်လျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်ပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လွယ်

ထိုမှတပါး "အသွား အပြန်လမ်းကို ဆင်ခြင်မှတ်သားခြင်းသည် လမ်းသို့ တဖန်သွားစေခြင်း တက်ရောက်စေခြင်း ဟူသော အကျိုးရှိပေ၏" ဟူသော ဤစကားရပ်၌ ကျောင်းမှ သုဿန်သို့ သွားသောလမ်းကို၎င်း၊ သုဿန်မှကျောင်းသို့ ပြန်လာသောလမ်းကို၎င်း ဆင်ခြင်မှတ်သားခြင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်ငန်းစဉ်ဟူသော လမ်းသို့ နှလုံးသွင်းမှုကို ကောင်းစွာတဖန် သွားစေခြင်း၊ တက်ရောက်စေခြင်း ဟူသော အကျိုးရှိ၏-ဟူသော အနက်ကို ဆိုလိုပေသည်။

ချဲ့ပြရလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို မှတ်ယူခဲ့၍ ပြန်လာသော ဤရဟန်းကို လမ်းခုလတ်၌ အချို့သော လူတို့က "ယနေ့ ဘယ်နှစ်ရက်မြောက်ပါလဲ အရှင်ဘုရား?"ဟု အကယ်၍ ရက်ကိုမူလည်း မေးငြားအံ့၊ ပြဿနာကို မူလည်း မေးငြားအံ့၊ ပဋိသန္တာရ-နှုတ်ဆက်စကားကိုမူလည်း¹¹ ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့။ 'ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်အားထုတ်နေသောသူ ဖြစ်သည်'ဟု နှလုံးသွင်း၍ သွားရန်မသင့်ပေ။ ရက်ကို ပြောသင့်၏။ ပြဿနာကို ဖြေသင့်၏။ မသိလျှင် မသိဟု ဖြေသင့်၏။ တရားနှင့်လျော်သော နှုတ်ဆက်စကားကို ပြောအပ်၏။ ဤသို့ ပြောရသောကြောင့် ထိုရဟန်းအား မှတ်ယူလာခဲ့သော နုသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ပျောက်ပျက်သွားတတ်၏။ ထိုနိမိတ်ပျောက်တတ်ငြားသော်လည်း ရက်ကိုမေးလျှင် ပြောအပ်သည်သာ။ ပြဿနာကို မသိလျှင် မသိဟု ပြောအပ်၏။ သိလျှင် တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းအားဖြင့် ပြောခြင်းငှာလည်း သင့်၏။ နှုတ်ဆက်စကားကို ပြောအပ်၏။ ဧည့်သည်ရဟန်းကို မြင်လျှင် အာဂန္တုရဟန်းအား ပြုသင့်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိသန္တာရကို ပြုအပ်သည်သာ။

ထိုမှ တပါးသော စေတီယင်ပြင်ကျင့်ဝတ်၊ ဗောဓိယင်ပြင်ကျင့်ဝတ်၊ ဥပုသ်အိမ်ကျင့်ဝတ်၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကျင့်ဝတ်၊ ဆရာ့အားကျင့်ဝတ်၊ ဥပစ္စာယ်အားကျင့်ဝတ်၊ အာဂန္တု၏ကျင့်ဝတ်၊ ခရီးသွားရဟန်း၏

¹⁰ ဤ၌ ဆောင်ကပ်၍ဖွဲ့ချည်-ဟူသည်မှာ ဘာဝနာစိတ်နှင့် အာရုံပူးကပ်လျက် မြဲမြံစွာ ရှုခြင်းကိုပင် ဆိုလိုသည်။
¹¹ ပဋိသန္တာရ-ဟူသည်မှာ သဒ္ဒါနက်အားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆိုမှုပင် ဖြစ်သည်။ အာမိသပဋိသန္တာရ-ပစ္စည်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆိုခြင်း၊ ဓမ္မ-ပဋိသန္တာရ-တရားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆိုခြင်း ဟူ၍ ၂-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ပစ္စည်းရလိုသောသူအား ပေးသင့်သောပစ္စည်းကို မပေးလျှင် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုပျက်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းဟူသော အပေါက်အကြား ဖြစ်တတ်၏။ ထိုသို့သော အပေါက်အကြား မဖြစ်စေရန် ပေးသင့်သော ပစ္စည်းကို ထိုရလိုသူအား စောစောကပင် ကြိုတင်၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ ပိတ်ဆိုခြင်းကို အာမိသပဋိသန္တာရ-ဟုခေါ်၏။ ထို့အတူပင် တရားစကား ဟောပြောချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ပိတ်ဆိုခြင်းကို ဓမ္မပဋိသန္တာရ-ဟု ခေါ်၏။ ဤနေရာ၌ ပဋိသန္တာရစကား ဟူသည်မှာ ထိုဓမ္မပဋိသန္တာရ၌ အကျိုးဝင်သော အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ပြောဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်သင့်သည်။

ကျင့်ဝတ်, အစရှိသော ခန္ဓကဝတ် အလုံးစုံတို့ကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည်သာ။ ထိုကျင့်ဝတ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့် ရသောကြောင့်လည်း ထိုရဟန်းအား ထိုနုသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ပျောက်ပျက်သွားငြားအံ့။ တဖန်သွား၍ နိမိတ် ကို ယူအံ့ဟု သွားလိုသော်ငြားလည်း ဘီလူးတို့သည်၎င်း, သားရဲတို့သည်၎င်း ထိုအသုဘကို သိမ်းပိုက်စောင့် ရှောက်နေသောကြောင့် သုဿန်သို့လည်း သွားရန် မဖြစ်နိုင်ငြားအံ့။ အသုဘကောင်နိမိတ်သည်မူလည်း ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ကွယ်ပျောက်သွားငြားအံ့။ မှန်ပေ၏။ ဖူးဖူးရောင်နေသော သူသေကောင်သည် တစ်ရက် နှစ်ရက်သာ တည်၍ ဝိနီလက-ညိုမဲသော သူသေကောင် စသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သွားတတ်၏။ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် ဤဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်နှင့်တူသော ရဲခဲသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံမည်သည် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ထိုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ပျောက်ကွယ်သွားလျှင် ထိုရဟန်းသည် ညဉ့်သန့်စင်ရာ အရပ်၌သော်၎င်း, နေ့သန့်စင်ရာ အရပ်၌သော်၎င်း ထိုင်နေပြီးလျှင် "ငါသည် ဤမည်သော တံခါးဖြင့် ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ ဤမည်သော အရပ်မျက်နှာဆီသို့ ရှေးရှုသောလမ်းကို သွားလျက် ဤမည်သောအရပ်၌ လက်ဝဲဘက်သို့ သွားခဲ့၏။ ဤမည်သောအရပ်၌ လက်ျာဘက်သို့ သွားခဲ့၏။ ထိုလမ်း၌ ဤမည်သောအရပ်၌ ကျောက်ရှိ၏။ ဤ မည်သောအရပ်၌ တောင်ပို့, သစ်ပင်, ချုံ, နွယ်တို့တွင် တစ်ခုခုရှိ၏။ ထိုငါသည် ထိုလမ်းဖြင့်သွားပြီးလျှင် ဤမည် သော အရပ်၌ အသုဘကောင်ကို မြင်ခဲ့၏။ ထိုအရပ်၌ ငါသည် ဤမည်သောအရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ပတ်ဝန်း ကျင်၌ ကျောက်စသောနိမိတ်တို့ကို ဤသို့ဤသို့လည်း မှတ်ခဲ့၍ အသုဘနိမိတ်ကို ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ယူခဲ့၏။ မှတ်ယူခဲ့ပြီးလျှင် ဤနေရာ၌ ထိုင်နေသည်ဟု ဤသို့ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေရာဌာနတိုင်အောင် အသွားအပြန်လမ်းကို ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဤသို့ ဆင်ခြင်လျှင် ထိုယောဂီအား ပျောက်သွားသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ထင်ရှားပေါ်လာတတ်၏။ ရှေ့၌ ချထားလာဘိသကဲ့သို့ ထင်ပေါ်တတ်၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းမှုသည် နိမိတ်မကွယ်ပျောက်မီ ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဘူး သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် ဘာဝနာလမ်းစဉ်သို့ တက်ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် "အသွားအပြန်လမ်းကို ဆင် ခြင်မှတ်သားခြင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်ငန်းစဉ်လမ်းသို့ ကောင်းစွာ တဖန်သွားစေခြင်း တက်ရောက်စေခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင် ရှိပေ၏"ဟူ၍ မိန့်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အာရုံ၌ စိတ်ကို ဆောင်ကပ်ဖွဲ့ချည်နိုင်ခြင်း

ယခုအခါ "အကျိုးအာနိသင်ကို မြော်မြင်လျက် ရတနာမြတ်ဟု အသိအမှတ်ပြုကာ ရိုသေလေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ကောင်းစွာမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍ ထိုဥဒ္ဓါမာတက အသုဘအာရုံ၌ စိတ်ကို ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်၏" ဟူ သော ဤစကားရပ်၌ ဖူးဖူးရောင်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အာရုံ၌ ဘာဝနာစိတ်ကို အဖန်ဖန်ဖြစ်စေ၍ ဈာန်ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် ဈာန်ကို အခြေပြု၍ ဝိပဿနာကို ပွားလိုသောသူသည် "ဤအကျင့်ဖြင့် အိုခြင်း, သေခြင်းမှ ဧကန်မုချ လွတ်ရပေလိမ့်မည်"ဟု ဤသို့ အကျိုးအာနိသင်ကို မြော်မြင်သည် ဖြစ်ရာ၏။

ဥပမာပြရလျှင် မရှိဆင်းရဲသား ယောက်ျားသည် အဖိုးတန်ပတ္တမြားကိုရလျှင် "ငါသည် ရဲခဲသော ရတနာ မြတ်ကို ရပေပြီတကား"ဟု ထိုပတ္တမြား၌ ရတနာမြတ်ဟု အမှတ်ပြုကာ လေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ အားကြီးသော ခင်မင်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍ ထိုပတ္တမြားရတနာကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့... ဤအတူပင် "သူဆင်းရဲ၏ အဘိုးများစွာတန်သော ပတ္တမြားရတနာနှင့်တူသော ရဲခဲသည် ဥဒ္ဓါမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို ငါရပေသည်။ မှန်ပေ၏။ ဓာတ်လေးပါးကမ္မဋ္ဌာန်း ယူသောသူသည် မိမိ၏ မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ကို ဘယ်အခါမဆို

သိမ်းဆည်းနိုင်၏။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသောသူသည် မိမိ၏ နှာခေါင်း၌ လေကို ဘယ်အခါမဆို သိမ်းဆည်း ရှုမှတ်နိုင်၏။ ကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာန်း ယူသောသူသည် ကသိုဏ်းဝန်းပုံကို ပြုလုပ်၍ အလိုရှိတိုင်း ရှုနိုင် ပွားနိုင်၏။ ဤမှ တပါးကုန်သော (အနုဿတိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ စသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း ဤအတူပင် ရလွယ်ကုန်၏။

တနည်း- ဤဥဒ္ဓါမာတကမှ တပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ရလွယ်ကုန်၏။ "ဤဥဒ္ဓါမာတက သူသေကောင်သည်ကား တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက်သာ တည်၏။ ထိုမှ နောက်ရက်များ၌ ညိုမည်းသော ဝိနီလက သူသေကောင် စသည်အဖြစ်သို့ ရောက်သွားတတ်သောကြောင့် ဤထက်ပိုလွန်၍ ရခဲသော ကမ္မဋ္ဌာန်းမရှိပေ"ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ထိုဥဒ္ဓါမာတကအာရုံ၌ ရတနာမြတ်ဟု အမှတ်ပြုကာ ရှိသေလေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ကောင်းစွာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍ ထိုဥဒ္ဓါမာတကနိမိတ်၌ အဖန်ဖန်စိတ်ကို ဆောင်ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ထိုနိမိတ်ကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်အပ်၏။ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဟူသော ကြံစည်မှုဖြင့် ထုနှက်သလို နှလုံးသွင်းခြင်း၊ အထူးကြံစည်မှုဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ထုနှက်သလို အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုအပ်၏။

နိမိတ် ၂-ခု ခွဲပုံ

ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသော ထိုယောဂီအား ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ (ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ဖြစ်သည်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော) ထိုစကားရပ်၌ ယခုဆိုမည့် စကားသည် နိမိတ် ၂-ခုကို ခွဲခြားကြောင်း စကားပေတည်း။

ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်၊ အရပ်ဆိုးသည်၊ ကြောက်ဖွယ်ပုံပန်းရှိသည် ဖြစ်၍ ထင်ပေါ်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား အလိုရှိတိုင်း စားပြီးလျှင် လျောင်းနေသော ဆူဖြိုးသည့်ယောက်ျားကဲ့သို့ ထင်ပေါ်၏။

ထိုယောဂီမှာ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်လျှင် အပြင်ပ၌ ကာမအာရုံတို့ကို နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့် ဝေးကွာသည့်အလိုအားဖြင့် ကာမစ္ဆန္ဒကင်းပျောက်၏။¹² သွေးကိုပယ်ခြင်း သွေးကင်းခြင်းကြောင့် ပြည်လဲကင်းသကဲ့သို့ ထိုယောဂီမှာ နှစ်သက်ချစ်ခင်တတ်သော ကာမစ္ဆန္ဒကို ပယ်ခြင်း၊ ကာမစ္ဆန္ဒ၏ ကင်းခြင်းကြောင့် ဗျာပါဒ-ဒေါသလည်း ကင်း၏။¹³ ထို့အတူ ပြင်းစွာအားထုတ်သော ဝီရိယရှိခြင်းကြောင့် ထိုင်းမှိုင်းပျင်းရိမှု ထိနမိဒ္ဓကင်း၏။ နှလုံးရွှင်သာခြင်းကို ပြုတတ်သော ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့သော သီလ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ စစရှိသော တရားတို့ကို မပြတ်ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပျံ့လွင့်မှု-ဥဒ္ဓစ္စ၊ နောင်တပူပန်မှု ကုက္ကုစ္စ ကင်း၏။ ရပြီးသော ဥပစာရသမာဓိ တရားထူး၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဋိပတ်ကို ဟောသော ဆရာဘုရား၌၎င်း၊ ပဋိပတ်၏ အကျိုး၌၎င်း ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာကင်း၏။ ဤသို့လျှင် ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည် ပယ်အပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏ (ဝါ) ကင်းပျောက်ကုန်၏။

¹² ကာမစ္ဆန္ဒကင်းပျောက်၏-ဆိုသည်မှာ လုံးဝ အမြစ်ပြတ် ကင်းပျောက်သွားသည်ကား မဟုတ်။ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ဝေးကွာခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် "ဝေးကွာသည့်အလိုအားဖြင့်"ဟု ဝိသေသန မထားပေသည်။

¹³ ချစ်ခင်နှစ်သက်တတ်သော ကာမစ္ဆန္ဒလျှင် အကြောင်းရှိသော အာယာတ-ဒေါသသည် သူ၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကာမစ္ဆန္ဒကို ပယ်ခွါလိုက်လျှင် ပယ်ခွါပြီး ဖြစ်တော့၏။ ကင်းခြင်းကြောင့်ပင်လျှင် ဗျာပါဒ-ဒေါသလည်း ကင်း၏"ဟု ဆိုပေသည်။ (ဋီကာ)

ထို့ပြင် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌ပင်လျှင် စိတ်ကို ရှေးရှုတင်ပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော **ကြံစည်မှု-ဝိတက်**လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အဖန်ဖန် သုံးသပ်ခြင်းကိစ္စပြီးစေသော **ဆင်ခြင်မှုဝိစာရ**လည်း ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၏။ ရပြီးသော သမာဓိတရားထူးကို ရခြင်း၊ သိခြင်းကြောင့် **နှစ်သိမ့်အားရမှု-ဝိတိ**လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် လာ၏။ ဝိတိနှင့်ယှဉ်သည့် စိတ်ရှိသောသူအား ငြိမ်းအေးမှုပဿဒ္ဓိ ဖြစ်ရိုးရှိသောကြောင့် **ပဿဒ္ဓိဖြစ်ပြီးလျှင်** ထိုပဿဒ္ဓိလျှင် အကြောင်းရှိသော **စိတ်ချမ်းသာမှုသုခ**လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော သူအား စိတ်၏ တည်ကြည်မှုသမာဓိ ဖြစ်ရိုးရှိသောကြောင့် သုခလျှင် အကြောင်းရှိသော **အာရုံတစ်ခုတည်း ရှိသည်၏အဖြစ်- ဧကဂ္ဂတာ**လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ငါးပါးသော ဈာန်အင်္ဂါတို့သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ထိုယောဂီမှာ ပထမဈာန်၏ ပုံတူဖြစ်သော ဥပစာရဈာန်သည်လည်း ထိုပဋိဘာဂ နိမိတ်ထင်သော ခဏ၌ပင်လျှင် ဖြစ်ပေါ်၏။ ဤမှနောက်၌ ပထမဈာန်သို့ ရောက်ပုံနှင့် ဝသီဘော်သို့ ရောက်ပုံ တိုင်အောင် အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို ပထဝီကသိုဏ်း၌ ဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်ပင်လျှင် သိအပ်ပေသည်။

ဥဒ္ဓါမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုပုံ ပြီး၏။

ဝိနီလက စသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုပုံ

ကျန် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းများ ရှုပုံ

ထိုမှတစ်ပါးသော ဝိနီလက စသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌လည်း "ဥဒ္ဓါမာတက အသုဘနိမိတ်ကို ယူလိုသော ဘောဂီသည် တပါးတည်း အဖော်မပါဘဲ သွား၏။ မမေ့မလျော့ ထင်သော သတိရှိလျက်" ဤသို့ အစရှိသော နည်း ဖြင့် သွားခြင်းကို အစပြု၍ ဥဒ္ဓါမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုပုံအရာ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော နိမိတ်ယူခြင်း၏ လက္ခဏာအလုံးစုံကို "ဝိနီလက အသုဘနိမိတ်ကို ယူလိုသော ယောဂီသည်၊ ဝိပဗ္ဗက အသုဘနိမိတ်ကို ယူလိုသော ယောဂီသည်" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ထိုထိုအသုဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုထိုဝိနီလကစသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဒ္ဓါမာတက ဟူသော ပုဒ်မျှကို ပြောင်းလဲ၍ ဆိုခဲ့သောနည်းဖြင့်ပင်လျှင် အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွ အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်၏။

ဝိနီလက ကမ္မဋ္ဌာန်း

ဤမှနောက်၌ အထူးမျှကိုသာ ဆိုပေတော့အံ့။ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ "ပကတိအဆင်းပျက်လျက် ညိုမဲသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ ပကတိအဆင်းပျက်လျက် ညိုမဲသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်း ခြင်းကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ထို့ပြင် ထိုဝိနီလက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ပျောက်ကြားသော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား (နီ၊ဖြူ၊ညို အဆင်းတို့တွင်) များသောအဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်၏။

ဝိပုဗ္ဗက ကမ္မဋ္ဌာန:

ဝိပုဗ္ဗက ကမ္မဋ္ဌာန၌ "ပြည်တစိုစို ယိုထွက်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်, ပြည်တစိုစို ယိုထွက်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုအပ်၏။ ထို့ပြင် ဤဝိပုဗ္ဗက ကမ္မဋ္ဌာန၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် တသွင်သွင် ပြည်ယိုနေသကဲ့သို့ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်သည် ဖြစ်၍ ထင်၏။

ဝိစ္ဆိဒ္ဓက ကမ္မဋ္ဌာန:

နှစ်ပိုင်းပြတ်နေသော သူသေကောင်ကို စစ်မြေပြင်၌သော်၎င်း၊ သူပုန်စားမြဲများ ထကြွသောင်းကြမ်းရာ တောအုပ်၌သော်၎င်း၊ မင်းတို့က သေမိန့်ကျသူတို့ကို သတ်ဖြတ်ရာ သုဿန်သော်၎င်း၊ ထို့ပြင် တောအရပ်ဝယ် ခြင်္သေ့၊ ကျားတို့က လူကိုကိုက်ဖြတ်ထားရာ အရပ်၌သော်၎င်း ရနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့ရနိုင်ရာဌာနသို့ သွားပြီးလျှင် သူသေကောင်၏ အပိုင်းများသည် အထူးထူးသော နေရာ၌ ကျရောက်နေစေကာမူ တကြိမ်တည်း ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် တပေါင်းတည်း ထင်ပေါ်ခဲ့သော် ကောင်းလှ၏။ အကယ်၍ မထင်ပေါ်ခဲ့သော် တနေရာတည်း၌ စုပေါင်းအပ်၏။ သို့သော် မိမိလက်ဖြင့် မသုံးသပ် မကိုင်တွယ်အပ်ပေ။ သုံးသပ်ကိုင်တွယ်လိုက်လျှင် သူသေကောင် နှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။¹⁴

ထို့ကြောင့် အရံစောင့်ကိုဖြစ်စေ၊ ရဟန်းလောက်ရှိသည့် သာမဏေကြီးကို ဖြစ်စေ၊ အခြား တစုံ- တယောက်ကိုဖြစ်စေ တစ်နေရာတည်း၌ စုပေါင်းစေအပ်၏။ ခိုင်းစရာလူမရှိပါမူ ကိုယ်တိုင်ပင် တောင်စုဖြင့် သော်၎င်း၊ ဒုတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ လက်တသစ်ခြားဖြစ်အောင် ကပ်စေအပ်၏။ ဤသို့ ကပ်စေပြီးလျှင် "နှစ်ပိုင်းပြတ် နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်, နှစ်ပိုင်းပြတ်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ထိုဝိစ္ဆိဒ္ဓက ကမ္မဋ္ဌာန၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် အလယ်က ပြတ်နေသကဲ့သို့ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ် သည်ကား အပြတ်မရှိပဲ အလုံးစုံပြည့်လျက် တဆက်တည်းဖြစ်လျက် ထင်၏။

ဝိက္ခာယိတက ကမ္မဋ္ဌာန:

ဤကမ္မဋ္ဌာန၌ "တောခွေး မြေခွေးစသည်တို့က အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာဖြင့် ကိုက်စားထားသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်, အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာဖြင့် ကိုက်စားထားသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်" ဟု နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ထို့ပြင် ဤဝိက္ခာယိတ ကမ္မဋ္ဌာန၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ထိုထိုအရပ်၌ ခဲစားထားသည်နှင့် တူစွာသာလျှင် ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ခဲစားရာ မရှိပဲ အလုံးစုံ ပြည့်လျက်သာလျှင် ထင်၏။

ဝိက္ခိတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန:

အထွေထွေသောအရပ်သို့ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကိုလည်း ဝိစ္ဆိဒ္ဓကကမ္မဋ္ဌာန၌ ဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်ပင်လျှင် လက်တသစ်ခြား လက်တသစ်ခြား ပြုစေ၍သော်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်ပြု၍သော်၎င်း၊ "တောခွေး မြေခွေးစသည်တို့ ခဲစား၍ ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ပစ်ထားသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ ထိုထိုအရပ်၌

¹⁴ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ရောက်၏-ဟူသည်မှာ သူသေကောင်စီးရှိသော သုဘရာဇာကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ဖွယ် မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက် ရာ၏ဟု ဆိုလိုသည်။ (ဋီကာ)

စွန့်ပစ်ထားသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ဤဝိက္ခိတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် သည် ထင်ရှားသော အကြားရှိလျက် ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား အလုံးစုံ ပြည့်လျက်သာလျှင် ထင်၏။

ဟတဝိက္ခိတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်း

သတ်ပြီးလျှင် ထိုထိုအရပ်၌ ပစ်ချထားသော သူသေကောင်ကိုလည်း ဝိစ္စိဒ္ဓကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော အရပ်တို့၌သာလျှင် ရနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရနိုင်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင် ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်လျှင် လက်တသစ်၊ လက်တသစ် ခြားသည်ကို ပြုစေ၍သော်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်ပြု၍သော်၎င်း "သတ်ပြီး ထိုထိုအရပ်၌ ပစ်ချထားအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ သတ်ပြီး ထိုထိုအရပ်၌ ပစ်ချထားအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ထို့ပြင် ဤဟတဝိက္ခိတ္တကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် လေတိုက်ခတ်အပ်သော တမ်းခွန်နီကဲ့သို့ လှုပ်သောအခြင်းအရာရှိလျက် ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား မလှုပ် မယှက် ငြိမ်သက်လျက် ထင်၏။

ပုဠဝက ကမ္မဋ္ဌာန်း

ပုဠဝက အသုဘသည် သေပြီးနောက် နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သောအခါ ကိုးခုသော ဒွါရတို့မှ ပိုးလောက်အစု ယိုထွက်သောကာလ၌ ဖြစ်၏။ တနည်းသော်ကား ထိုပုဠဝက အသုဘသည် မြေခွေး လူ နွား ကျွဲ ဆင် မြင်း စပါးကြီးမြေ စသည်တို့၏ ကိုယ်မမာဏ ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်၍ သလေးထမင်းအစုကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုခွေးကောင် ပုပ် စသည်တို့တွင် တစုံတခုသော အကောင်ပုပ်၌ "ပိုးလောက်ပြည့်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ ပိုးလောက်ပြည့်နေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်"ဟု နှလုံးသွင်းအပ်၏။ တစုံတခုသော သူသေကောင်၌ ရှုကောင်းသည် မှန်ပေ၏။ စူဠဝိဏ္ဏပါတိကတိဿမထေရ်အား ကာဠဒီဃဆည်ကန် အတွင်းမှာ ဆင်သေကောင် ပုပ်၌ နိမိတ်ထင်ဘူးလေပြီ။ ဤပုဠဝကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်ကား လှုပ်ရှားနေသကဲ့သို့ ထင်၏။ ပဋိဘာဂ နိမိတ်သည် သလေးထမင်းအစုကဲ့သို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်လျက် ထင်၏။

အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်း

အဋ္ဌိကအသုဘကို "သုဿန်၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော အသားအသွေးရှိလျက် အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထား အပ်သော အရိုးဆက် အရိုးစု သူသေကောင်ကို တွေ့မြင်ရာသကဲ့သို့" အစရှိသော နည်းဖြင့် အမျိုးအမျိုးအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ထိုအဋ္ဌိကအသုဘ၌ အရိုးစု သူသေကောင် ပစ်ချထားရာအရပ်သို့ ရှေး၌ ပြဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်ပင်လျှင် သွား၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျောက်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် နိမိတ်နှင့်တကွ အာရုံနှင့်တကွ ပြုပြီးလျှင် "ဤကိုယ်ကောင်သည် စက်ဆုပ်ဖွယ် အရိုးစုပေတည်း"ဟု မိမိ၏ သဘောရင်းဖြစ်သော လက္ခဏာ အားဖြင့် မှတ်သားပြီးလျှင် အဆင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၁၁-ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် နိမိတ်ကို မှတ်ယူ အပ်၏။

အထူးကို ပြဆိုပါအံ့။ ထိုအရိုးစုကို အဆင်းအားဖြင့် ဖြူသည်ဟု ရှုသောသူအား အသုဘသဘောအားဖြင့် မထင်။ ဩဒါတကသိုဏ်းနှင့် ရောယှက်၏။ ထို့ကြောင့် အရိုးစု စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်ဟု စက်ဆုပ်ဖွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ကြည့်ရှုအပ်၏။

လိင်-အသွင်ဟူသည်မှာ လက်၊ ခြေ၊ ခေါင်း၊ ရင်၊ လက်ရုံး၊ တင်ပါး၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံးတို့အလို လိင်အသွင် အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ ထို့ပြင် အရှည်၊ အတို၊ အလုံး၊ လေးမြောင့်၊ အငယ်၊ အကြီးတို့အလို ပုံသဏ္ဍာန် အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ အရပ်နှင့် တည်ရာတို့သည် ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်းပင်။ ထိုထို အရိုး၏ အစွန် အဆုံး အလိုအားဖြင့် အပိုင်းအခြားအရ မှတ်သားပြီးလျှင် ထိုအရိုးတို့တွင် ထင်ရှားပေါ်လွင်သောအရိုးကို နိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ယူ၍ အပ္ပနာသို့ ရောက်စေအပ်၏။

ထို့ပြင် ထိုထိုအရိုး၏ ချိုင့်ရာ မောက်ရာ ဌာနတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ တည်ရာ အရပ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း "ငါက အနိမ့်၌ တည်သည်။ အရိုးက အမြင့်၌တည်သည်။ ငါက အမြင့်၌ တည် သည်။ အရိုးက အနိမ့်၌ တည်သည်"ဟု ဤသို့လည်း ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၂-ခု ၂-ခုသော အရိုးတို့ ၏ ဆက်စပ်ရာ ဆက်စပ်ရာ ဌာနတို့အလို အဆက်အစပ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ အရိုးတို့၏သာလျှင် အကြား၏အစွမ်းအားဖြင့် အကြားအရပ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။

ထိုမှတစ်ပါး အရိုးအားလုံး၌ပင်လျှင် ဉာဏ်ကို သွားစေ-ကျက်စားစေ၍ (ဝါ) စေလွှတ်၍ "ဤဌာန၌ ဤအရိုး တည်နေသည်"ဟု ပတ်ဝန်းကျင်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ ဤသို့ ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော် လည်း နိမိတ်မထင်သေးလျှင် နဖူးရိုး၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားအပ်၏။

ဤအဋ္ဌိကအသုဘ၌ကဲ့သို့ပင် ဤမှရေးဖြစ်သော ပုဠေဝကအသုဘ စသည်တို့၌လည်း ယှဉ်သင့် ယှဉ်ထိုက် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဤ ၁၁-ပါးအပြားအားဖြင့် နိမိတ်ယူပုံကို မှတ်အပ်၏။ ဆက်၍ ဆိုပါအံ့။ ဤအဋ္ဌိက ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် တစ်ကိုယ်လုံးသော အရိုးစု၌လည်း ပြည့်စုံနိုင်ပေ၏။ အရိုးတစ်ချောင်းတည်း၌လည်း ပြည့်စုံ နိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရိုးစုနှင့် အရိုးတစ်ချောင်းတို့တွင် တစ်ခုခုသော အဋ္ဌိကအသုဘ၌ ၁၁-ပါး အပြားအား ဖြင့် နိမိတ်ကို မှတ်ယူပြီးလျှင် "စက်ဆုပ်ဖွယ် အရိုးစု (စက်ဆုပ်ဖွယ်အရိုး)، စက်ဆုပ်ဖွယ် အရိုးစု (စက်ဆုပ်ဖွယ် အရိုး)"ဟု နှလုံးသွင်းအပ်၏။

ဤအဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်နှင့် ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် တထပ်တည်း တူသည်သာဟူ၍ ရှေး- အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထား၏။ ထိုစကားသည် အရိုးတစ်ချောင်းတည်း၌ သင့်လျော်၏။ အရိုးစု၌မူကား ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ၌ ထင်ပေါ်သောအကြားရှိခြင်း၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၌ အလုံးစုံ ပြည့်နေခြင်းသည် သင့်လျော်၏။ သည်မျှသာ မကသေး။ အရိုးတစ်ချောင်းတည်း၌သော်လည်း ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် အရပ်ဆိုး၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ဥပစာရသမာဓိကို ဆောင်ပေးတတ်-ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ပီတိသောမနသု ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည် ဖြစ်ရာ၏။

မှန်ပေ၏။ ဤအရာဝယ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသော စကားသည် တံခါးဖွင့်လျက်သာလျှင် ဆိုထား သောစကား ဖြစ်ပေသည်။¹⁵ တံခါးဖွင့်လျက် ဆိုပုံမှာ - "လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၌၎င်း၊ ၁၀-ပါးသော အသုဘ တို့၌၎င်း ပဋိဘာဂနိမိတ် မရှိ။ မှန်၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၌ သီမာသမ္ပေဒခေါ် နယ်အပိုင်းအခြား ပျက်ခြင်းသည်ပင်

¹⁵ တံခါးဖွင့်လျက်သာလျှင်-ဟူရာ၌ "စက်ဆုပ်ဖွယ်၏ အဖြစ်ကိုသာ မြင်လျှင် နိမိတ်မည်ပေသည်"ဟု ဤမျှ၌သာ မရပ်တန့်မူ၍ အခြားမဲ့၌ ပင်လျှင် "ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌ နိမိတ်သည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူ၍ ၂-ပါးရှိ၏" ဤသို့စသည်ဖြင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် တို့ကို ခွဲခြား၍ဆိုခြင်းဖြင့် ဆိုခဲ့တိုင်းသော နိမိတ်ကို ခွဲခြားခြင်း၏တံခါးကို ဖွင့်လျက်သာလျှင် ဆိုထားပေသည်။ (ဋီကာ)

လျှင် နိမိတ်ပေတည်း။ ၁၀-ပါးသော အသုဘတို့၌လည်း တင့်တယ်-မတင့်တယ်ဟု နှစ်သွယ်နှစ်ခွ ကြံဆခြင်း¹⁶ မရှိအောင်ပြု၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်၏အဖြစ်ကိုသာ မြင်လျှင် နိမိတ်မည်ပေသည်"ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤမျှတွင်သာ မရပ် တည်မှု၍ အခြားမဲ့၌ပင်လျှင် "ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာနန်း၌ နိမိတ်သည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိ သည်, အရုပ်ဆိုးသည်, ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည်ဖြစ်၍ ထင်၏" ဤသို့အစရှိသော စကားကို ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ တဖန် ဆိုထားပေသည်။¹⁷ ထို့ကြောင့် (ထိုစကားသည် အရိုးတစ်ချောင်းတည်း၌ သင့်လျော်၏။ အရိုးစု၌ကား ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်၌ ထင်ပေါ်သော အကြားရှိခြင်း စသည်ဖြင့်) စိစစ်ဆင်ခြင်၍ ငါတို့ဆိုခဲ့သော စကားသည်သာလျှင် (အဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာနန်း နိမိတ်ထင်ပုံကို ပြဆိုသော ဤအရာ၌ သင့်မြတ်ပေသည်။

တနည်းအားဖြင့် သာဓကပြရလျှင် စေတီယတောင်မှ အနုရာဓမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော မဟာတိဿ မထေရ်အား ရယ်သောမိန်းမ၏ သွားရိုးမျှကို ကြည့်ရှုမိခြင်း မြင်ခြင်းကြောင့် မိန်းမတစ်ကိုယ်လုံး၏ အရိုးစုအဖြစ် ဖြင့် ထင်ခြင်း စသည်တို့သည် ဤအဋ္ဌကကမ္မဋ္ဌာနန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့၏ အထူးကို¹⁸ ထင်ရှားပြသော ပုံစံ သာဓကပေတည်း။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်ပြီး၏။

တစ်ရာဆယ်လီ(တစ်ထောင်)သော ဉာဏ်မျက်စိအမြင်ရှိသော သိကြားမင်းက ချီးမွမ်းအပ်သည့် ကျော်စောသံ ရှိတော်မူ သော ကိုယ်တော်အား ၁၀-ပါး, ဉာဏ်တော်အား ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော (ဝါသနာ နှင့်တကွ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍) သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တင့်တယ်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ခု တစ်ခုသော ပဌမဈာန်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဆယ်ပါးသော အကြင်အသုဘတို့ကို ဤဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဟောတော်မူခဲ့ လေပြီ။ ထိုဆယ်ပါးသော အသုဘ တို့ကို၎င်း၊ ယင်းတို့ကို ပွားစေပုံ ဤဆိုခဲ့သော နည်းတို့ကို၎င်း၊ ဤပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သိပြီးလျှင် ၎င်းတို့၌ပင် ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးဆိုချက်ဖြစ်သော ဤစကားသည်လည်း နောက်ထပ် သိသင့်သေး၏။

¹⁶ "အရှင်ရုပ်ကိုယ်က တင့်တယ်၏။ အသေရုပ်ကိုယ်က မတင့်တယ်"ဟု နှစ်သွယ်နှစ်ခွ ကြံဆခြင်း မရှိပဲ အရှင်ရော အသေရော ရုပ်ကိုယ် ဟူသမျှ မတင့်တယ်သည်ချည်း-ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဆိုလိုသည်။
¹⁷ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်-အစရှိသော စကားဖြင့် "ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ဖောက်ပြန်သောအဆင်း မရှိ" စသည် ဖြင့် ခွဲခြားရန် တံခါးဖွင့်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
¹⁸ ဤစကားဖြင့် သွားရိုးမျှထင်ခြင်းသည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး အရိုးစုအဖြစ်ဖြင့် ထင်ခြင်းသည် ပဋိဘာဂနိမိတ်-ဟု ခွဲခြားသိစေ၏။

ပကိဏ္ဍက ကထာ = ရောပြွမ်းပြဆိုချက်

ဤဆိုခဲ့သော အသုဘဆယ်ပါးတို့တွင် အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော အသုဘ၌ ဈာန်ကိုရပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် သည် တပ်မက်မှုရာဂကို အသုဘဘာဝနာဖြင့် ကောင်းစွာ ခွါပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရာဂကင်းသော ရဟန္တာကဲ့သို့ပင် လျှပ်ပေါ်မက်မောသော အမူအရာ ကင်းလျက်ရှိပေ၏။ ထိုသို့ အသုဘတိုင်း၌ ရသော ဈာန်ဖြင့် လျှပ်ပေါ်မက်မော သော အမူအရာကင်းပုံချင်း တူသော်ငြားလည်း ၁၀-ပါးသော အသုဘအပြားကို ခွဲခြား၍ ဟောထားသည်မှာ ကိုယ်ကောင်၏ သူသဘောသို့ ရောက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ ရာဂထူပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အပြား၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၎င်း ဟောထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိအပ်၏။

ရသင့်သမျှ အကုန်ပြု

ချဲ့ပြရလျှင်- သူသေကောင်၏ကိုယ်သည် စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်သို့ ရောက်လတ်သော် ဥဒ္ဓါမာတက၏ ဖူးဖူး ရောင်ခြင်းဟူသော သဘောသို့ ရောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ ဝိနိလက စသည်တို့တွင် (ပကတိ အဆင်းပျက် လျက် ညိုမည်းနေခြင်း စသော) တစ်ပါးပါးသော သဘောသို့ ရောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ ဤပုံ ဤနည်းဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သမျှသော သူသေကောင်၏ ကိုယ်၌ "ဖူးဖူးရောင်လျက် စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်၊ ပကတိ အဆင်း ပျက်လျက် ညိုမည်းနေသော စက်ဆုပ်ဖွယ် သူသေကောင်" ဟူ၍ ဤသို့စသည်ဖြင့် နိမိတ်ကို ယူအပ်သည်သာ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ကောင်၏ ဖူးဖူးရောင်ခြင်း အစရှိသော သူသီးသန့်သဘောသို့ ရောက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆယ်ပါးခွဲခြားလျက် အသုဘအပြားကို ဟောတော်မူသည်ဟု သိအပ်ပေသည်။

ရာဂအလိုက် သင့်အောင်ဟောထား

ထိုမှတပါး ဖူးဖူးရောင်သော အသုဘကောင်သည် ကိုယ်သဏ္ဍာန်၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်း ကြောင့် ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား သင့်လျော်ပေသည်။

ပကတိအဆင်းပျက်လျက် ညိုမည်းသောအဆင်းရှိသည့် သူသေကောင်သည် လှပတင့်တယ်သော အရေအဆင်း အသွေးအရောင်၏ ဖောက် ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့် ကိုယ်အဆင်း၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

ပြည်တစ်စုံ ယိုထွက်နေသော သူသေကောင်သည် အမာသဖွယ် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အနံ့ဆိုးရှိခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့် ပန်းနံ့သာစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကိုယ်၌ဖြစ်ပေါ်အပ်သော အနံ့၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသော သူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

ခါးလယ်၌ ပြတ်နေသော ဝိစ္စိဒ္ဓက သူသေကောင်သည် အတွင်း၌ အခေါင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း ကြောင့် ကိုယ်မှာ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းအဖြစ်၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော် ၏။

အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ခဲစားထားသော သူသေကောင်သည် ပြည့်စုံပြည့်ဝသော အသားစု အသားစိုင်၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြသောကြောင့် သားမြတ်စသော ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတို့၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီး သောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

ထိုထိုအရပ် အထွေထွေ၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော ဝိက္ခိတ္တက သူသေကောင်သည် လက်ခြေစသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကြဲနေခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ တင့်တယ်စံပါယ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှု ရာဂအားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

သတ်၍ ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော ဟတဝိက္ခိတ္တက သူသေကောင်သည် တစစပ်တည်း တပေါင်းတည်း ဖြစ်နေသောကိုယ်၏ ကွဲပြားပျက်စီးသော အခြင်းအရာကို ပြုခြင်းကြောင့် ကိုယ်၏ တစစပ်တည်း တပေါင်းတည်း ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

သွေးယိုထွက်နေသော လောဟိတက သူသေကောင်သည် သွေးလူးပေလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ကို ပြုခြင်းကြောင့် အဆင်တန်ဆာကြောင့်ဖြစ်သော တင့်တယ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

ပိုးလောက်ပြည့်နေသော သူသေကောင်သည် ကိုယ်၏များစွာသော ပိုးမျိုးတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းကို ပြသောကြောင့် ကိုယ်၌ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါတစ်ဦးတည်းပိုင် အဖြစ်ဖြင့် တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

အရိုးစုအသုဘကောင်သည် ကိုယ်ကောင်အရိုးတို့၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ကို ပြသောကြောင့် သွား၏ ပြည့်စုံခြင်း (သွားကောင်းခြင်း)၌ တပ်မက်မှုရာဂ အားကြီးသောသူအား အထူးအားဖြင့် သင့်လျော်၏။

ဤသို့ ရာဂထူပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အများ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ၁၀-ပါး ခွဲခြားလျက် အသုဘအပြားကို ဟောတော်မူသည်ဟု သိအပ်ပေသည်။

ပထမဈာန်သာ ရနိုင်ခြင်းအကြောင်း

အသုဘတို့၌ ပထမဈာန်ကိုသာ ရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကား ထက်ဝန်းကျင်၌ မရပ်တန့်သော ရေရှိသည့် ပြင် အစီးသန်သော ရေယဉ်လည်းရှိသော မြစ်၌ လှေသည် ထိုးဝါး၏ အားစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ရပ်တည်နိုင်၏။ ထိုးဝါး နှင့်ကင်း၍ ရပ်တည်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူပင်လျှင် အသုဘအာရုံ၏ အားနည်းခြင်းကြောင့်¹⁹ စိတ်သည် ကြံစည်မှုဝိတက်၏ အားစွမ်းဖြင့်သာလျှင် တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိလျက် တည့်တုံ့နိုင်၏။ ဝိတက်နှင့် ကင်း၍ တည်တံ့စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ၁၀-ပါးလုံးသော ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဝိတက်ရှိသော ပထမဈာန်သာ ဖြစ်နိုင်၏။ ဝိတက်ကင်းသော ဒုတိယဈာန် စသည်တို့ကား မဖြစ်ကုန်။

အသုဘအာရုံ၌ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား စက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းငြားသော်လည်း ဤအသုဘအာရုံ၌ "ဤအကျင့်ဖြင့် အိုခြင်း သေခြင်းမှ ဧကန်မချွတ် လွတ်ရပေတော့မည်"ဟု ဤသို့ အကျိုး အာနိသင်ကို မြော်မြင်လေ့ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ နိဝရဏဟူသော အပူကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း ပီတိသောမနဿ ဖြစ်၏။ ဥပမာ- ပန်းမှိုက်သွန်ခေါ် ဘင်ကျိုးသမားအား "ယခုပင် အခကြေးငွေများစွာကို ရပေလိမ့်မည်"ဟု အကျိုးအာနိသင်ကို မြော်မြင်သောကြောင့် စမင်ပုံ၌ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ အနာကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာရောက်နေသော ရောဂါသည်အား ဆေးကြောင့် ပျို့အန်ခြင်း ဝမ်းသက်ခြင်း ဖြစ်ရာ၌ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်သကဲ့သို့ပင်တည်း။

¹⁹ အသုဘအာရုံ၏ အားနည်းခြင်းကြောင့်-ဟူရာ၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းခြင်းကြောင့် မိမိ၌ စိတ်ကို တည်တံ့စေခြင်း-ထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်သည် အသုဘအာရုံ၏ အားနည်းခြင်းပေတည်း။

လက္ခဏာတော့ တစ်ပါးသာ

ချိုး၍ပြောရလျှင် ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာနန်းသည် ၁၀-ပါးအပြားရှိသော်လည်း လက္ခဏာအားဖြင့် တစ်ပါး တည်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏။ ၁၀-ပါးသော အသုဘ၏ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည် မစင်မကြယ် အနံ့ဆိုး လျက် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ကောင်းသည်၏အဖြစ်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဆိုခဲ့သော ဤအသုဘသည် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤလက္ခဏာဖြင့် သက်သက် သူသေကောင်၏ ကိုယ်၌သာလျှင် ထင်သည် မဟုတ်သေး။

စင်စစ်မှာမူ စေတီယတောင်၌ နေသော မဟာတိဿမထေရ်အား သက်ရှိမိန်းမ၏ သွားရိုးကိုမြင်လျှင် အသုဘနိမိတ် ထင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆင်၏ ကျောက်ကုန်းထက်၌တည်သော မင်းကို ကြည့်ရှုစဉ် သံဃရက္ခိတ မထေရ်၏ အလုပ်အကျွေး သာမဏေအား အသုဘနိမိတ် ထင်သကဲ့သို့၎င်း။ အသက်ရှင်ဆဲ လူ၏ကိုယ်၌လည်း အသုဘနိမိတ် ထင်ပေသေး၏။ မှန်၏။ သေသူ၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ပင် ရှင်ဆဲလူ၏ ကိုယ်သည်လည်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် မတင့်တယ်သော အသုဘသာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ရှင်ဆဲဖြစ်သော ဤကိုယ်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ရေချိုးသုတ်သင် နံ့သာတင်၍ တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် မတင့်တယ်ဟု မှတ်စရာ အသုဘလက္ခဏာသည် လူအများစုအား မထင်ပေါ်ပဲ ရှိပေသည်။

ခန္ဓာအိမ် တည်ဆောက်ထားပုံ

ပကတိ ပင်ကိုအားဖြင့်မူကား ဤကိုယ်မည်သည်မှာ ၃၀၀-ကျော်သော အရိုးတို့ဖြင့် စိုက်ထောင်ထားအပ် ပေသည်။ ၁၈၀-သော အဆက်အစပ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ် ထားပေသည်။ ၉၀၀-သော အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ထားအပ် ပေသည်။ ၉၀၀-သော သားတစ်တို့ဖြင့် လိမ်းကြံ မွမ်းမံထားအပ်ပေသည်။ စိုသော အရေထူဖြင့် မြွေးယုက်ထားအပ် ပေသည်။ အရေးပါးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား အပ်ပေသည်။ မွေးညှင်းပေါက်၊ အခိုးအငွေ့ပေါက်ဟူသော အသေးအမွှား အပေါက်များ အနံ့အပြား ရှိ၏။ အဆီထည့်ထားသော မြေအိုးမြေခွက်ကဲ့သို့ အထက်အောက် ဆူပွက် ယိုထွက် လျက် ရှိ၏။ ပိုးအပေါင်းတို့၏ မှီဝဲရာ နေရာဖြစ်၏။ အနာရောဂါတို့၏ စွဲကပ်ရာလည်း ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲတရားတို့၏ ဖြစ်ပွားရာလည်း ဖြစ်၏။ အနံ့အပြား ပေါက်ကွဲသော အိုင်းအမာကြီးကဲ့သို့ ကိုးခုသော အမာဝတို့မှ အမြဲမပြတ် ယိုထွက်လျက် ရှိ၏။

ရွံရှာဖွယ်ရာ ဤခန္ဓာ

ယိုထွက်ပုံမှာ- ယင်းကိုယ်၏ ၂-ခုသော မျက်စိပေါက်တို့မှ မျက်ရည် မျက်ချေးတို့ ယိုထွက်၏။ ၂-ခုသော နားပေါက်တို့မှ နဖာချေး ယိုထွက်၏။ ၂-ခုသော နှာခေါင်းပေါက်တို့မှ နှာရည် နှပ်ချေး ယိုထွက်၏။ ခံတွင်းမှ အစာသစ်၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ သွေးတို့ ယိုထွက်ကုန်၏။ အောက်ဒွါရတို့မှ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့ ယိုထွက်ကုန်၏။ ကိုးသောင်း ကိုးထောင်သော မွေးညှင်းတို့မှ စက်ဆုပ်ဖွယ် ချွေးစေး ချွေးရည်တို့ ယိုထွက်ကုန်၏။ ယင်မမဲရိုင်း စသော အကောင်တို့သည် ယင်းကိုယ်ကို ဝိုင်းရံလျက် နားကုန်-တည်ကုန်၏။

ယင်းကိုယ်ကို သွားတိုက်ခြင်း၊ မျက်နှာသစ်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းကို ဆီလိမ်းခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံ ဝတ်ရုံခြင်း စသည်တို့ဖြင့် မသုတ်သင် မပြုပြင်ပဲ မိမွေးတိုင်းသာဖြစ်လျက် ကြမ်းတမ်းသော ဆံပင်များ ဖရိုဖရဲကြဲ လျက် တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ လှည့်လည်သွားလာနေလျှင် ပြည့်ရှင်မင်းသည်၎င်း၊ ပန်းမှိုက်သွန် ဒွန်းစဏ္ဍား စသည် တို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်သည်၎င်း၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ကိုယ်ရှိပုံချင်း တူညီနေသောကြောင့် ထူးခြားခြင်း

မရှိတော့ပေ။ ဤသို့ မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်ညီသိုး အနံ့ဆိုးရှိလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်သော ကြောင့် ပြည့်ရှင်မင်း၏ ကိုယ်၌သော်၎င်း၊ ဒွန်းစဏ္ဍား၏ ကိုယ်၌သော်၎င်း အယုတ်အမြတ် အကောင်းအဆိုး အားဖြင့် ထူးခြားခြင်းမည်သည် မရှိတော့ပေရာ။

မသိတော့ လိုချင်

ဤသို့ ထူးခြားခြင်း မရှိရာသော်လည်း သွားတိုက်ခြင်း၊ မျက်နှာ သစ်ခြင်း၊ စသည်တို့ဖြင့် ဤကိုယ်၌ သွားချေးစသည်တို့ကို သုတ်သင်၍ အမျိုးမျိုးသော အဝတ်တို့ဖြင့် ဖုံးထားသင့်သော ရှက်ဖွယ်အင်္ကျီကို ဖုံးလွှမ်း၍ အရောင်အသွေး အမျိုးမျိုးရှိသော အမွှေးအကြိုင် နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံ၍ ပန်းအဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းလျက် "ငါ၊ ငါ့ဟာ" ဟု မှတ်ယူအပ်သော အခြေအနေသို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်နေကြပေသည်။ ထိုသို့ ပြုကြသဖြင့် ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သော ဤအဆင်တန်ဆာက ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် ထိုကိုယ်၏ ဟုတ်တိုင်းမှန်သည့် သူပင်ကိုသဘောဖြစ်သော ထိုအသုဘလက္ခဏာကို မမှတ်နိုင်-မသိနိုင်ကြသောကြောင့် ယောက်ျားတို့သည် မိန်းမ တို့၌၎င်း၊ မိန်းမတို့သည် ယောက်ျားတို့၌၎င်း မွေ့လျော်နှစ်သက် တပ်မက်နေကြပေသည်။

အစစ်အမှန် ပရမတ်သဘောအားဖြင့်မူကား ဤကိုယ်ထဲ၌ တပ်မက်နှစ်သက်ရန် သင့်လျော်သောအရာ မည်သည် အဏုမြူမျှသော်လည်း မရှိချေ။ ထိုသို့ မရှိသောကြောင့်ပင်လျှင် ဆံပင်၊ အမွှေး၊ လက်သည်း ခြေသည်း၊ သွား၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်... စသည်တို့တွင် တစ်ခုသော အဖို့အစုသော်လည်း ကိုယ်မှ ပြင်ပသို့ ကျသွားလျှင် လူသတ္တဝါတို့သည် လက်ဖြင့် ထိရန်သော်လည်း အလိုမရှိကြတော့ပေ။ အနှိပ်စက် ခံရသလိုပင် မုန်းတီးကြ၏။ စက်ဆုပ် ရွံရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း ဤကိုယ်ထဲ၌ ကျန်ရှိနေသမျှ အဖို့အစုကိုမူ ထိုအပြင်ကျသွား သော အဖို့အစုကဲ့သို့ပင် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သော်ငြားလည်း အဝိဇ္ဇာမှောင်က မြေးယုက်ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် မိမိကိုယ်၌ ချစ်ခင်သော ရာဂဖြင့် တပ်မက်ကြလျက် "လိုချင်စရာ ကောင်းပေသည်။ နှစ်သက်စရာပဲ။ မြဲသည်၊ ချမ်းသာသည်၊ အစိုးရသည်"ဟု မှတ်ယူကြ၏။

ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့မှတ်ယူကြသောကြောင့် တောထဲ၌ ပေါက်ပင်မှ ကြွေသောပန်းကို ပန်းဟု သိသော်လည်း မကြွေကျသေးသော အပင်ထက်ရှိ ပန်းကို "အပင်ထက်ရှိ ဤအရာသည် သားတစ်ပင် ဖြစ်လိမ့် မည်"ဟု ထင်မှတ်ကာ စောင့်မြော်လျက် ပင်ပန်းရသော မြေခွေးအိုနှင့် တူညီခြင်းသို့ ရောက်ကြရလေ၏။

ထို့ကြောင့်-

မြေခွေးသည် တောထဲ၌ ပန်းပွင့်နေသော ပေါက်ပင်ကို တွေ့မြင်၍ "ငါသည် အသားပင်ကို ရပေပြီ"ဟု အဆောတလျင် ပြေးသွားပြီးလျှင် ကျလာတိုင်း ကျလာတိုင်းသော ပန်းကို အလွန် မက်မောလျက် (ဝါ) အလော တကြီး ကိုက်ခဲ၍ "ဤအရာကား အသားမဟုတ်သေး၊ သစ်ပင်ထက်၌ရှိသော ထိုအရာကား အသားပင်တည်း" ဟု မှတ်ယူသကဲ့သို့-

ပညာရှိသည် "ကိုယ်မှကျသော ဆံပင်စသော အဖို့အစုကိုသာလျှင် အသုဘ"ဟု ထိုမြေခွေးကဲ့သို့ မမှတ်ယူ မှု၍ ကိုယ်၌ တည်ရှိနေသော ယင်းအဖို့အစုကိုလည်း (ကိုယ်မှကျသော) ထိုအဖို့အစုကဲ့သို့ပင် အသုဘဟု မှတ်ယူ ရာ၏။

ထိုသို့ယူသင့်သည်၏ အကြောင်းကား စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်နေသော ဤကိုယ်ကို တင့်တယ်သည်ဟု စွဲယူကြ၍ ထိုကိုယ်၌ မက်မောတွေဝေကြသော သူမိုက်တို့သည် ကိုယ်ကျိုးအတွက် မကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြသော

ကြောင့် အပါယ်ဆင်းရဲ အစရှိသော ဒုက္ခမှ မလွတ်မြောက်ပဲ ရှိကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသည် အသက် ရှင်ဆဲဖြစ်စေ၊ သေပြီးဖြစ်စေ ကိုယ်ကောင်ပုပ်၏ တင့်တယ်ခြင်းကင်း သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို ရှုရာ၏။

မှန်ပေ၏။ အောက်ပါ ဂါထာ ၃-ပုဒ်စကားကို ရှေးဆရာတို့ မိန့်ထားပေသည်--

၃၂-ပါးသော အဖို့အစုအပေါင်းဖြစ်သော ကိုယ်သည် နံ့စော်ညှိဟောင်း မကောင်းသော အနံ့ရှိ၏။ အဖန်ဖန် ဆေးကြောသုတ်သင်သော်လည်း မစင်ကြယ်။ ခွေးကောင်ပုပ် မြွေကောင်ပုပ်နှင့် တူ၏။ ကျင်ကြီးတွင်းနှင့်လည်း တူ၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပညာမျက်စိ ဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပ်၏။ ပညာမျက်စိ မဖြစ်သေးသော ဗာလပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ ယင်းကိုယ်ကို မွေးကြိုင်သည် စသောအားဖြင့် ထင်မှတ်၍ အလွန်ပင် နှစ်ခြိုက်မြတ်နိုးအပ် ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကို ရထိုက်သည့် သဘောရှိသော (ဝါ) ပညာရှိသဘောရှိသော ရဟန်း သည် ရှင်ဆဲကိုယ်ဖြစ်စေ၊ သေပြီးကိုယ်ဖြစ်စေ အကြင် အကြင်ကိုယ်၌ အသုဘ အခြင်းအရာ ထင်၏။ ထိုထို ကိုယ်၌ပင်လျှင် အသုဘနိမိတ်ကိုယူ၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ဖြစ်စေကာ ဥပစာရဈာန်၌တည်လျက် ထိုဘာဝနာကို တိုးတက်စေ၍ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အပွနာဈာန်သို့ ရောက်စေအပ်ပေသည်။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်ပြီး၏။

ဤသည်ကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဝယ် သမာဓိဘာဝနာအရာ၌ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အကျယ်ပြုချက် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန-နိဒ္ဒေသ မည်သော ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခန်းပေတည်း။

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အကျယ်ပြုချက် ပြီး၏။